

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Jún

06/2004

Obsah

Na linke M-Rosy	2
Panna Mária v Sečovciach. Láska, ktorá nalieha!	4
Správy z hory Zvir	12
Misia Kráľovnej pokoja	15
Náš rozhovor	18
Príbeh. Nedala som sa zlomiť	21
Slovo mladých. Zúfalé volanie	23
Zo života svätých	25
Aktuálne, aj z ČR. Boh v ústave EÚ	30
Monitor / Jubileum. Chcem vidieť a poznať	35
Krátke správy / Oznamy / Nezostalo nepovšimnuté	37

Na linke M-Rosy

Výzva slovenskému ľudu!

My, na tomto mieste zhromaždení pútnici a mariánski ctitelia, ako aj členovia občianskeho združenia Magnificat, obraciame sa na všetkých ľudí dobrej vôle na Slovensku, najmä zasvätených Nepoškvrnenému Srdcu našej milujúcej nebeskej Matky Panny Márie, s touto výzvou:

Už dlhšiu dobu sme na Slovensku svedkami mimoriadnych milostí Neba. Boh nám posielal Pannu Máriu, aby nás upozornila na dôsledný život Evanjelia a zároveň aby nás varovala pred nebezpečenstvami, hroziacimi nášmu národu a našej Cirkvi. Zjavenia a posolstvá Panny Márie hovoria o jej mimoriadnej láske ku všetkým nám. Panna Mária už celé desaťročia po celom svete bojuje proti Satanovi, ktorý sa v tejto apokalyptickej dobe úporne snaží ničiť Cirkev a Božie dielo na tejto zemi... Panna Mária sa obrátila aj na nás s naliehavou výzvou o pomoc v tomto jej boji. Tu, na tomto mieste, nám v posledných mesiacoch dáva prostredníctvom sestry Agáty svoje posolstvá ako Vládkyňa sveta.

Obsahom jej posolstiev je Eucharistia, sv. ruženec, pokánie, záchrana duší, obeta, ale najmä láska. Panna Mária sa veľmi naliehavo obracia aj na všetkých našich kňazov a duchovných. Ako Matka Cirkvi, ktorej súčasťou sme aj my laici, s veľkým dôrazom apeluje na každého jej člena. Nikdy neboli jej slová také naliehavé, ako v týchto chvíľach. Podľa všetkého máme ešte možnosť pomôcť jej zachrániť duše, ktoré neodmietnu túto ponuku.

Podľa posolstiev Panny Márie vyzývame všetkých vás na intenzívne modlitby a obety za záchranu duší a na úmysly Boha a Panny Márie na Slovensku. A to najmä za našich biskupov, kňazov a rehoľníkov.

Tu, na tomto mieste, kde nás zhromaždila, zasvätení jej Nepoškvrnenému Srdcu sľubujeme, že urobíme všetko, čo je v našich silách, aby sme pomohli Panne Márii, Vládkyni sveta a našej milujúcej Matke, v jej úlohe. Zároveň sa obraciame na našich duchovných pastierov, aby si vzali k srdcu jej posolstvá a výzvy. V tejto dobe, v tejto situácii, keď sa rozhoduje o večnej budúcnosti každého z nás, sme zodpovední za seba navzájom ako jednotlivci, tak celá i Cirkev. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie zvíťazí! Pod' jej v tom pomôcť aj Ty!

Panna Mária Sedembolestná, naša milovaná patrónka, Tebe zverujeme náš národ a celé Slovensko!

Anton Selecký, predseda združenia Magnificat a všetci prítomní pútnici

Sečovce, na mieste zjavení Panny Márie - Vládkyne sveta Pri brale, dňa 17. mája 2004

Na vedomie: **biskupi a kňazi Slovenska**

Pozastavená videokazeta!

Šírenie videokazety Milujte Lásku! o zjaveniach a posolstvách Panny Márie v Sečovciach, ktorú vydalo naše združenie, generálna predstavená v Ríme, sr. Alfonzia Danovičová - pozastavila.

Keďže však zákaz prišiel až po vydaní tejto videokazety, niektoré jej exempláre sa nachádzajú v predaji u našich distribútorov. Taktiež skoršie osobné objednávky ešte vybavujeme. Veríme, že tento zákaz šírenia videokazety Milujte Lásku! bude čoskoro odvolaný. Prosíme Vás všetkých o modlitby, aby sa tak stalo! (r)

Modlitbová aktivita

Milí naši čitatelia!

Prosíme Vás o modlitby na úmysel kresťanských podnikateľov založiť po celom Slovensku domovy pre slobodné matky, ktoré si ponechajú dieťa a na úmysel vytvoriť podmienky pre fungovanie úplných rodín! (r)

Stánok o. z. Magnificat v Bratislave!

Konečne sa naši priaznivci dočkali! Od začiatku júna t. r. otvárame v Bratislave na Obchodnej ul. č. 74 (roh Obchodnej a Mariánskej ulice) stánok pod názvom GRAZIA St. PIO

V stánku, ktorý bude otvorený v pondelok až piatok v čase od 11. do 18. hodiny si budete môcť zakúpiť kvalitné občerstvenie, náš časopis M ROSU, knihy, videokazety, ružence, medailóniky z Medžugoria, všetko za dostupné ceny.

Stánok prevádzkuje **brat Pio z komunity Karmel (Dodo Erd)**, známy moderátor večeradiel na bratislavskej Kalvárii a minule aj programu na mieste zjavení Panny Márie v Sečovciach.

Kontaktná adresa: **Darina Erdová, Obchodná ul. č. 74, 811 06 Bratislava**

Panna Mária v Sečovciach

Láska, ktorá nalieha!

Aká veľká je vaša zodpovednosť, pastieri svätej Božej Cirkvi !

(Panna Mária Donovi Gobbimu, Malvern (USA), 15. nov. 1990)

**Program o. z. Magnificat Pri brale v Sečovciach * Posolstvá, ktoré sme nečakali
* Panna Mária nalieha na nás všetkých * Vyhlásenie slovenskému ľudu *
Situácia, ktorá rozhoduje**

Lesný chrbát Slanského pohoria pôsobí oddychovo. Je máj. Stromy ševelia v príjemnom vánku. Pri brale sa schádzajú ľudia. Náš člen, brat Pio z komunity Karmel, nastavuje aparáturu, team Magnificatu sa pripravuje na program. Čo prinesie tento deň? Socha Panny Márie má úpenlivo zopnuté ruky. Blíži sa hrozivý mrak. Bude pršať? S obavami sa pozeráme na oblohu. Pod krížom je aj socha Fatimskej Panny Márie, Ikona Bohorodičky, soška Pátra Pia, priamo zo San Giovanni Rotonda.

Brat Pio rozdá letáčky s programom. Je jedna hodina popoludní.. Keď sa započúvam do šumu lístia, akoby bolo počuť jej slová. Tak ako v jaskyni Massabielle, na vrchu v La Salette, na Podbrde, na Zvire, Pri brale... Všade tľmočí evanjelium. Nič nové... **Pokánie! Pokánie! Musíte sa**

zmieriť s Bohom a medzi sebou... Moje drahé deti! Prosím, zmeňte svoj život! Môj najmilovanejší ľud! Pokánie!

Pútnici sedia na lavičkách, prechádzajú útulným priestorom Pri brale. Lavičky už nestačia. **Vaše srdcia nech sú čisté ako rosa, čo zem zvlažuje.** Rosa, táto nežná vlaha, sa trblieta na čerstvých stebľoch. Na zarosených čelách, v milujúcom a očakávajúcom oku. **Neochabujte vo viere! Moji milovaní! Modlite sa! Modlite sa! Vpusťte do vašej modlitby Ducha Svätého! Mnoho sa modlite za svoju spásu... Modlite sa, aby ste sa vyľiečili... Modlite sa za spásu duší, ktoré nepoznajú čistú, nebeskú lásku najvznešenejšieho Boha Otca...**

* * * * *

Dostal som e-mail. Píše mne a Vierke Maja z východného Slovenska: Teraz nám volali z nášho sídliska, z 12. poschodia vyskočila žena v mojom veku, je mŕtva... je to moja známa Marika... je mi ťažko... už som sa pomodlila... **Maja**

Odpovedám Vierke: Chuderka, práve preto musíme pracovať na plné obrátky. Tá doba je hrozná, ľudom chýba Boh! A Cirkev mlčí a blokuje zjavenia... **Tono**

Modlite sa za spásu duší, ktoré nepoznajú čistú, nebeskú lásku najvznešenejšieho Boha Otca... Prosím vás, modlite sa! Ani neviete, ako veľmi vám to pomôže...

Odpovedá mi Vierka: Vieš, Cirkev vraví, že ona má šíriť vieru a na dokazovanie je niekto iný... **Vierka**

Myslú mi prebehne boj proti našej M ROSE, odhováranie kňazov od pútí do Litmanovej, odmietanie rozhrešenia za čítanie nášho časopisu... Nariadenie pre sečovské sestry nejst ku bralu...

Odpovedám Vierke: Ja už niekedy neviem, čo mám robiť... **Tono**

Prosím, modlite sa. Modlite sa. Prosím, otvorte viac srdce pre moje slová! Robte pokánie! Pokánie!

E-mail od Vierky: Rob to, čo ti diktuje srdce. Si o niečom presvedčený, asi vieš prečo. Určite je za tým niečo, o čom nemôžeš hovoriť. Buď ti ľudia veria, alebo nie. Nemáš na výber. Aj ty máš svoje poslanie. A miesto na tejto východniarskej zemi. Vidíš, že Sečovce chytli. Samozrejme, musíš sa riadiť aj rozumom, ale v týchto veciach - zjavenia, púte - má človek niekedy šiesty zmysel, alebo to cíti srdcom. Ináč sa to nedá. Ja to cítim srdcom. Mňa chytila Litmanová aj Sečovce. Aj keď tam nemôžem chodiť. Ale Ten hore vie prečo...

* * * * *

Slnko vychádza spoza mrakov a osvetľuje dvojkríž pod korunou stromu. **Môj najmilovanejší ľud! Milovaní, zachráňte sa! Moje deti, zastavte sa, pretože Boh vás miluje!**

Množstvo ľudí Pri brale sa modlí Ruženec svetla. Ktorý si šíri pokánie a Božie kráľovstvo... **Čistotu srdca žiadam. Čistotu v láske.**

Čo ešte máme robiť, Mária? Chodíme po všetkých možných miestach, hľadáme radu, mýlime sa, padáme a tápeme...

Máte sviatosti! Sviatosť pokánia! Pokánie! Moje milované deti...

Hroziaci dážď sa pomínul. Z reproduktorov sa šíri mariánska pieseň. A Mária tu stojí, rozprestierajúc svoj plášť nad prítomných, nad svoje deti, nad celým ľudstvom. Vládkyňa sveta je tu, aby sa ujala svojej vlády. Vlády lásky... Aká je a aká bude naša odpoveď?

* * * * *

Oznam situácie o 15.00 h: Sestry baziliánky sa dočastne nebudú zúčastňovať pútí na mieste Pri brale, a to ani sestra Agáta. Rozhodli tak vyšší predstavení rádu. Panna Mária tu však je a bude prítomná, milujúca a očakávajúca.

Brat Pio predčíta zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie Fatimskej podľa MKH (Mariánske kňazské hnutie). V texte zasvätenia je veta: Sme si vedomí, že ateizmus spôsobil u mnohých veriacich stroškotanie vo viere, že znesvätenie vniklo i do svätého Božieho chrámu a neušetřilo ani mnohých našich kňazov, že sa zlo a hriech stále viac šíri vo svete...

Cirkev, duchovný stav, táto doba. Moji najmilší synovia - oslovuje kňazov Panna Mária. Moji maličkí, moje vojsko – čítame u Dona Gobbiho. A predsa na ich adresu odznievajú z úst Matky veľmi vážne varovania. Prečo? Vychádzajme len z toho, čo vieme. Len v samotnom Vatikáne údajne fungujú štyri slobodomurárske lóže. Pápež Ján Pavol I. bol zavraždený, keď sa pokúsil odhaliť všetky tieto súvislosti. Podobný motív mala aj vražda veliteľ'a pápežskej gardy Easternmanna. Svätý Otec Ján Pavol II. je obklopený nepriateľmi, dokonca niektorí lekári sa snažia zhoršovať jeho zdravotný stav. Spomeňme si na všetky škandály, ktoré dnes otriasajú Cirkvou, až po liberalizáciu a spochybňovanie základných právd viery. A to všetko očakávajme o chvíľu aj u nás!

Panna Mária v Garabandale dňa 18. júna 1965 vo svojom poslednom posolstve štyrom španielskym vizionárkam okrem iného povedala:

Predtým sa pohár naplňal, teraz už preteká. Veľa kardinálov, veľa biskupov a kňazov je na ceste do zatratenia a berú so sebou veľa duší. Najsvätejšej Sviatosti je pripisovaná čoraz menšia dôležitosť. Mali by ste svojím úsilím odvrátiť Boží hnev. Ak budete prosiť o jeho odpustenie s úprimným srdcom, on vám odpustí...

Na Slovensku sa Panna Mária vyjadrila ku kňazom aj v jednom dodnes nezverejnenom posolstve na hore Zvir.

Stojím pred davom sečovských pútnikov. V rukách mám posolstvá. Posolstvá pre Cirkev, ktoré dostala sestra Agáta ešte v minulom roku - 2003. Posolstvá, ktoré si Panna Mária žiada zverejniť. Posolstvá sú ostré. Tesne predtým, než začnem čítať, mi prebehnú hlavou možné následky. Ale Panna Mária je tu. Matka Cirkvi, ktorá ju najviac z nás miluje a ktorú jej Ježiš zveril na kríži, túži po zachránení každého jedného z nás, tým viac každého kňaza... Všetci pútnici mĺknú v očakávaní.

Posolstvá pre Cirkev

Veľmi ma zraňujete...

...Cirkev nedbá o mňa, o šírenie úcty ku mne. Nedbá, že som jej Matkou. Som vaša Matka! Naozaj... A veľmi ma zraňuje tento postoj mojich synov. Sú príliš zaneprázdnení starosťami o tento pozemský život. Sú zameraní na tento svet, nie na večný život. A ak, tak veľmi málo... Deti moje, je to skutočne málo. Málo ste zameraní na večnosť, na večnosť svojho zvereného ľudu...

Dané v Kaplnke Nanebovzatia Panny

Márie, Ľutina, 26. júla 2003

* * * * *

Zachráňte sa! Zastavte sa!

Ach, deti moje... Keby ste vedeli, ako ma trápia mnohé duše, ktoré sa rúčia do skazy, nešťastia a zatratenia. Ako mi len stekajú slzy kvôli mojim služobníkom, ktorí ma nemilujú a predstierajú, že vo mňa a môjho Syna veria. Nie, mýlia sa - nebude im to odpustené, ak nehľadajú skutočnú pravdu o mne, o Bohu a o sebe. Zahynú vo svojej slepote, vo svojej túžbe nebyť iní, ako žijú ľudia vo svete.

Mnohí tak žijú, že nemilujú Boha, iba to hrajú. Mnohí zraňujú moje Nepoškvrnené Srdce svojou bezohľadnosťou a túžbou nedať sa vyrušiť, žiť bez utrpenia, v pohodlí a bez modlitby. Služobníci Boží, moji služobníci, kam to len smerujete? Kde ste sa len stratili? Vráťte sa mi, vráťte k Ionu svojej Matky... Milujte Cirkev, milujte Boha, milujte to, čo vám skrz Ducha Svätého je dané - poznať a milovať!

Nemilujte tento svet, plný nevraživosti a nepokoja, plný nespravodlivosti a beznádeje kvôli hriechu... Vyslobodzujte svoj ľud z biedy hriechu, nie naopak. Vy niektorí len pomáhate, strkáte duše do tohto bahna. Čo to len robíte, služobníci oltára!? Zachráňte sa! Zastavte sa! Nebojte sa žiť opravdivo v duchu lásky, pokoja a spravodlivosti ako káže náš nebeský Otec cez prorokov dávnych i dnešných.

Odhodlajte sa obrátiť smer svojej cesty. Ved' zablúдите a cestu naspäť nenájdete - ak neuposlúchnete tento môj nárek, môj vrúcny hlas, moje volanie.

Synovia moji, zachráňte sa, zachráňte môj milovaný ľud! Toto vám zverujem...

V katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa,

20. augusta 2003, Trnava

Nie tradícia, ale láska!

...Budete zatratení, synovia moji... Už nie ste moji synovia. Stali ste sa synmi môjho odvekého nepriateľa – satana. Plačem... Nariekam nad stavom vašich duší! Boli ste varovaní mnohokrát, synovia moji! Nedali ste si povedať... A tieto duše vrháte so sebou do zatratenia. Milujem vás! Ešte máte šancu! Ale vy ju nevyužijete... Pokora, pokora, muži Boží, pokora... Nie tradícia, ale láska... Láska, láska, muži Boží, láska... Zachráňte sa. **ZACHRÁŇTE SA! Máte možnosť cez tieto posolstvá uvedomiť si vážnosť tejto doby.**

Varujem vás... Uvedomte si, že satan je vo svete a je veľmi aktívny, neúnavne pracuje na svojom diele. Viac ako vy vo vinici Pánovej. Bolesť ma zalieva... Synovia..., prijmite moje slová varovania...! Vaša vždy Matka...

V katedrále chrámu Narodenia Panny Márie, počas sv. liturgie, 7. septembra 2003

* * * * *

Pokora, pokora, pokora!

Prichádzam k tebe, môj slovenský národ, aby si počul moje tol'konásobné volanie. Odvolávam sa na nebeského Otca, ktorý ma poslal, aby som ti sprostredkovala jeho slová tebe, môjmu maličkému stádu, skrz nepatrné, nenápadné dietky môjho milovaného Srdca.

Očakávam od teba, môj milovaný národ i moji zasvätení, moji služobníci oltára, že počúvnate môj hlas a naplníte Božie očakávania.

Ľud môj, si zraňovaný a utláčaný silnejšími okolitými národmi. Pre ich bezbožnosť nedovolím, aby ti ubližovali. Iba ak neuposlúchneš moje príkazy a usmernenia, ak ma zradíš, vtedy uvidíš, ľud môj milovaný, pohromu, aká ešte na tomto svete v dejinách nikdy nebola a ani nebude. Doplatíš svojou tvrdohlavosťou a odmietavosťou a uvidíš, aký je Všemohúci spravodlivý.

Moji milovaní synovia, služobníci Boží, kam sa to len vrháte svojou honbou za pohodlím a neústupčivosťou pozhovieť, poslúžiť dušiam? Kam to len padáš?

Zahyniete, synovia, ak neuposlúchnete moje slová. Verte mi! Ja sa zjavujem na mnohých miestach Slovenska, aby som vám tým dokázala svoju lásku a starostlivosť voči vám. Zjavujem sa týmto deťom, tým vizionárom, ktorých posielam za vami, aby ste konali, čo sa od vás očakáva. A budem i naďalej chodiť po rôznych končinách tohto kraja – Slovenska, aby ste sa presvedčili, že vás vizionári neklamú a máte im veriť.

Budete veľmi trpieť, ak to neurobíte. Pozhovejte a naplňte slová svojej Matky. Synovia, otvorte oči, nebud'te slepí! Neverte nahováraniam démona! Už sa teší, koľkých priviedol -zviedol na svoju cestu.

Nebud'te ustarostení o to, čo máte robiť. Nechcem, aby ste sa znepokojovali nad mojimi slovami. Ony vychádzajú z hĺbky môjho Srdca, ktoré vás nekonečne miluje. Naplňte ich! Nebojte sa! Volám k vám, synovia moji! To som ja, vaša milovaná Matka! Sprostredkovávam vám svoje slová a na to, aby ste ich prijali, je potrebná pokora... Kňazi, biskupi - pokora, pokora, pokora!

Iba v pokore môžete slúžiť. Iba v pokore ma môžete poslúchnuť. Iba v pokore sa dá milovať.

Láska, kňazi moji, láska je veľká vec. Ňou dosiahnete veľa. Všetko. Večnosť. Večnosť je to, za čo sa oplatí bojovať. Za pravdu. Božiu pravdu, zjavenú v Božom Slove i cez vyvolených. Sú to

vybraní mnou z mnohých. Nedajte sa odradiť ich nedostatkami. Oni sa úplne a navždy odovzdali mne a ja ich pretvorím. Urobím ich svojimi nástrojmi. Sú v mojich rukách a nikdy ich nenechám, aby zahynuli v pochybnostiach, ktoré na nich teraz doliehajú. Drahí moji! Milujem vás! Milujem! Milujem! Milujem!

Bud' te mnou požehnaní a láskou naplnení na veky. NA VEKY! Amen.

Podľa slov sestry Agáty Panna Mária mala na sebe biele šaty, po zem siahajúci bordový závoj a bordový pruh okolo pása.

Dňa 15. septembra 2003, na sviatok Sedembolestnej Panny Márie, Pri brale, Sečovce

Poslúchni môj hlas!

Moje milované Slovensko! Prihovám sa ti ústami človeka – mojej dcéry. Ako veľmi len túžim po tvojej odovzdanosti sa mne, svojej Matke! Moje Srdce sa toho nemôže dočkať, tej radosti z naplnenia mojich posolstiev. Vám adresovaných! Milujem ťa, národ môj!

Kto sa postaví proti mne, mojim posolstvám, nech čaká trest. Boží trest. I vy, kňazi a biskupi. Nie ste hodní nazývať sa služobníkmi oltára, ak nemilujete svoju Matku, ak neveríte mojim slovám. Ak ešte ľud - svojich veriacich - odvraciate od nábožnosti a úprimnej snahy po dokonalosti. Mnohí ste im na pohoršenie... Spamätajte sa! Ste za tieto duše zodpovední! Vaša spása závisí od vašej snahy priviesť ich ku spáse. Uvedomte si, aké veľké úlohy sú vám zverené!

Kňazi, nie ste hodní nosiť rúcho, ktoré je symbolom služby i Veľkňaza Krista. Vy ho zastupujete tu na zemi. Uvedomte si vážnosť tejto doby! Volám k vám, aby ste sa prinavrátili ku mne. Bud' te mi oddaní, synovia moji! Podajte si ruky s tými, ktorí sprostredkovávajú moje slová vám! Verte im! Neklamú vás! Ani ja, vaša Matka, vás neklamem! Ved' mi na vás záleží! Ináč by som mlčala... Uvážte, prihovárala by som sa vám, keby som vás nemilovala?

Milované Slovensko!

Chcem ťa ochrániť od klamstva, nespravodlivosti, odstrkovania, pohrdania a nelásky od okolitých národov, ale aj od vnútorných nepriateľov. Poslúchni môj hlas!

Pomôžem ti zostať verným Kristovi i svojej Cirkvi. Ak nie, stihne ťa rana, ťažká rana. Už sa nebudeš volať kresťanským národom pod Tatrami. Bolesť mám v Srdci, lebo vidím mnohých, ktorí sa úprimne nebudú snažiť o nápravu a napredovanie v láske...

Podľa slov sestry Agáty mala Panna Mária biele šaty, modrý opasok, modrý závoj i plášť. V ruke držala zlatý ruženec a po odovzdaní posolstiev (aj osobných) sa na ňom modlila.

Dané v Sečovciach, Pri brale, dňa 17. septembra 2003

Milujte!

Moji milovaní synovia!

Vyzývam vás, aby ste prinášali na oltár obetu čistú a nepoškvrnenú. Vaša obeta nech privedie ľud k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Láska Božia nech vás privádza k väčšej vernosti a službe. Svoj plášť rozprestieram nad vami, aby ľud cítil, že ste Boží. Sila Ducha Svätého nech vás vedie. Hovorte a žite to, čo je vám dané a poznané skrz neho. Milujte, kňazi! Milujte, aby sa ľud od vás zapálil. MILUJTE...

Dané Pri brale, Sečovce, dňa 17. novembra 2003

* * * * *

Pri brale, na mieste zjavení Vládkyne sveta, chvíľu panuje hrobové ticho. Odznie Výzva slovenskému ľudu. Dav pútnikov zodvihnutím ruky odsúhlasí túto výzvu, ktorú naše združenie adresuje Slovensku... Slnko svieti, záverom zo všetkých prítomných hrdiel znie pápežská hymna.

Sestra Agáta niekde v týchto chvíľach dostáva posolstvo Panny Márie. Podľa nariadenia vyšších predstavených v Ríme posolstvo nemožno publikovať.

Čas mobilizácie

Vyzývame všetkých mariánskych ctiteľov na Slovensku. Aj Teba osobne. Ponor sa najprv do svojho vlastného srdca. Uvedom si, čo v ňom máš. Vpusti doň svoju a našu nebeskú Matku, ktorá naň úpenlivo klope. Očisti si ho. A otvor. Nájdi najbližšiu duchovne spriaznenú dušu. Potom vy dvaja oslovte ďalšie a ďalšie. Dohodnite sa a modlite sa za svojho duchovného, správcu farnosti, biskupa. Navštívte ho, podľa možnosti. Oslovte a povzbudte. Spolupracujte s nimi. Sú to naši pastieri, ktorí potrebujú pomoc. Panna Mária to od nás očakáva. Matka Cirkvi, ktorá vedie svoje vojsko, sa obracia na všetkých nás...

Panna Mária si už niekoľko desaťročí organizuje Mariánske kňazské hnutie.

Jej posolstvá Donovi Gobbimu, ktorý je nám dôverne známy, vyšli aj na Slovensku v tzv. Modrej knihe, ktorá má imprimatur **Mons. Františka Tondru**, predsedu Konferencie biskupov Slovenska. Prečítajme si len niekoľko citátov, ktoré Panna Mária hovorí svojim kňazom!

Kol'kí kňazi dnes neposlúchajú, búria sa a nezachovávajú už žiadnu disciplínu! ...Dnes sa šíri nedisciplinovanosť, neposlušnosť, neústupnosť, zaujatosť, nepovoľnosť medzi kňazmi, čo sa týka akéhokoľvek predpisu...

(3. júla 1976)

* * * * *

Nastala hodina veľkého odpadu... Tento veľký odpad sa šíri stále viac i vo vnútri Katolíckej Cirkvi. Bludy sa vyučujú a rozširujú, kým základné pravdy viery sa popierajú s veľkou ľahkosťou... Biskupské úrady zachovávajú podivné mlčanie a vôbec nereagujú. Keď môj pápež statočne hovorí a opakovane zdôrazňuje pravdy katolíckej viery, nikto ho nepočúva, ba verejne ho kritizujú a vysmieávajú sa mu. Je to prefíkaná a diabolská taktika, tajne naočkovaná slobodomurárstvom, ktorá sa dnes používa voči Svätému Otcovi, aby sa zosmiešnila jeho osoba a jeho práca a aby bol jeho Učiteľský úrad zbavený účinnosti.

Obeťami veľkého odpadu sú moji synovia, ktorí sa nechávajú často nevedomky vliecť týmto prívalem bludov a zla. Obeťami veľkého odpadu sú mnohí biskupi, kňazi, rehoľníci i laici. V týchto časoch zostane v Katolíckej Cirkvi malý zvyšok, ktorý bude verný Kristovi, evanjeliu a celej jeho pravde...

Teramo (Taliansko) 27. októbra 1986

* * * * *

Nastal čas, aby ste vy, apoštoli týchto posledných čias, bojovali s odvahou pod velením vašej nebeskej Veliteľky... San Marino, 29. júna 1983

* * * * *

V tomto mesiaci máji, ktorý mi je zasvätený, zintenzívňte aj svoje synovské pokánie za znesväcujúci a diabolský spôsob, ktorým sa na verejnosti predstavuje dnes život vašej nebeskej Matky.

Celé Nebo sa otriasa hnevom nad verejnými a ťažkými urážkami vašej Matky a Ježiš má teraz v úmysle osobne sa ujať obrany stvorenia, ktoré najviac miloval a oslávil. Neuplynie veľa času a vašu úbohú vlasť zastihne ťažký trest - túto zem, ktorú tak milujem a ochraňujem, a ktorá dovolila toto verejné znesvätenie vašej nebeskej Matky... Preto teraz nastal pre Cirkev čas jej najväčšieho rozkolu a odpadu. Prenikli do jej vnútra a privedú Cirkev k prežitiu okamihov najťažšej krízy a krvavého, strašného prenasledovania. Pescara (Taliansko) 2. mája 1985

* * * * *

Zodpovednosť za túto vážnu situáciu leží predovšetkým na tých, ktorí sa zasvätili Bohu, ale sa dali zviest' duchom pýchy a napriek mojim materským varovaniam a pokynom Učiteľského úradu Cirkvi zotrúvajú na svojej pochybnej ceste.

Dallas (USA), 3. decembra 1986

Aká veľká je vaša zodpovednosť, pastieri svätej Božej Cirkvi! Pokračuje sa po ceste oddelenia od pápeža a odmietania jeho Učiteľského úradu, dokonca sa skryto pripravuje skutočná schizma, ktorá sa skoro môže stať otvorenou a vyhlásenou...

Ja som s vami. Prejavujem sa skrze vás. Budem robiť vo vás divy, aby všetci mohli uzrieť moje svetlo a pocítiť moju materskú prítomnosť. S vašimi drahými, s dušami vám zverenými, vás žehnám v mene Otca i Syna i Duchu Svätého.

Malvern (Pensylvánia), 15. novembra 1990

Imprimatur: **Mons. ThDr. František Tondra**, spišský diecézny biskup, č. 7/1991 zo dňa 31. júla 1991

Modrú knihu si môžete objednať na adrese: **Mariánske kňazské hnutie, Jašíkova č. 20, 821 03 Bratislava**

* * * * *

Drahí priatelia, sestry a bratia!

Prosíme tých jednotlivcov, ako aj vedúcich modlitbových ruží alebo skupín, ktoré sa chcú intenzívne prihlásiť k našej Výzve slovenskému ľudu, aby ste nám zatelefonovali alebo napísali. Pokiaľ môžete, príd'te dňa 17. júna 2004 na pútnické miesto Pri brale v Sečovciach! Svoj príchod si naplánujte skôr, pretože cesta k bralu je dlhá okolo 5 km. Príd' aj Ty, s čistým srdcom a odhodlaním bojovať v duchovnom vojsku Vládkyne sveta!

* * * * *

Na dni 16. a 17. júla 2004 plánuje naše združenie Magnificat mládežnícke stretnutie v Sečovciach stretnutie na lúke Pri brale. Kto môže prísť, nech si vezme so sebou stan, spací vak, pršiplášť, baterku, ruženec a jedlo. Všetci ste srdečne vítaní!

Anton Selecký

Foto: (a)

Správy z hory Zvir

Milujem vás takých, akí ste...

(Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir, 7. augusta 1994)

Takí, akí sme

Hora Zvir. Hora Nepoškvrnenej Čistoty. Tu na tomto nádhernom kúsku Slovenska sa odohráva už 14 rokov misia, ktorú nevieme doceniť. Len Boh a naša Matka, ktorá počíta každý ten namáhavý vzdych, každý krok hore svahom až k nej, aby sme tu skladali svoje kríže a bolesti. Naozaj, ktovie, ako je už naplnená oná litmanovská „duchovná pokladnica“, ktorú tu svojho času založil otec Polykarp! Teraz, na Deň matiek, na prvú nedeľu, 9. mája 2004, opäť kráča niekoľko tisíc pútnikov k nohám Matky nás všetkých. Nevieme, čo nás čaká v nasledujúcich týždňoch a mesiacoch. Vieme však, že ona je tu vždy prítomná, pripravená vypočuť a pomôcť...

Sv. liturgiu o 9.00 h slúžil **o. Daniel Galajda s o. Jozefom**. Druhú o 10.30 ako hosť o. Vasil Kindja, SJ, litmanovský rodák, ktorý pred niekoľkými rokmi na hore Zvir slávil aj svoju prímichnú sv. omšu.

V túto prvú májovú nedeľu vo svojej kázni okrem iného povedal:

Bratia a sestry!

„My sa často robíme viac svätými, ako sme. A máme chyby, máme slabosti, máme v sebe ducha odsudzovania a posudzovania, neodpustenia. Nakoniec, Ježiš vie, akí sme! My môžeme seba klamať, ale jeho nikdy nemôžeme oklamať. Vieme sami, že najlepšia cesta je priznať sa, vidieť sa v pravom svetle pred Bohom. Ježiš nás neodsudzuje, Ježiš sa chce prísť ponúknuť. Preto sa azda nevieme niekedy pohnúť, lebo nevieme povedať - ‚som taký nemožný, taký hriešny‘.

Pozrite sa, piaty Boží príkaz často redukuje na to – nikoho som nezabil, nebola som na potrate, neradila som potrat. Avšak tento príkaz obsahuje aj iný rozmer zabitia.

My môžeme týrať ľudí svojimi ohovárkami, očierňovaním. Skúsme sa v tejto chvíli zamyslieť, voči koľkým ľuďom máme v tejto chvíli výhrady, nevraživosť, koľkých posudzujeme. Na druhej strane raz budú odhalené pred naším Pánom úmysly našich sŕdc. Nič nezostane skryté.

Bratia a sestry, prosme o Ježišov postoj prijať ľudí takých, akí sú, dať im šancu, moment prekvapenia, keď čakajú, že ich odsúdime, tak neodsúdme ich, nezabíme ich morálne. Panna Mária, Nepoškvrnená Čistota, si určite praje, aby sa naše srdcia očistili aj od každej nevraživosti, od všetkého negativizmu. Skúsme ľudí viac milovať a prijímať ich s dobrotou srdca...

Ja vám ďakujem za spoločenstvo s Bohom, spolu s vami. Viete, ako je to prísť domov, do rodného kraja. Nech Pán vás všetkých sprevádza, aby ste vyprosovali mnoho milostí pre seba i pre celé naše Slovensko!"

Láska, srdce a radosť

Z myšlienok Ivety Korčákovej počas sv. ruženca:

Keďže je dnes Deň matiek, tak o to intenzívnejšie chceme myslieť na Pannu Máriu, ktorá je tu prítomná. Na začiatok tohto ruženca sa mi zdá vhodná myšlienka sv. Terézie z Ávily. Hovorí, že človek nemá veľa myslieť, ale o to viac milovať. Človek má milovať všetko, čo v ňom vzbudzuje lásku. A keďže v konečnom dôsledku ani nevieme, čo láska v tej najhlbšej podstate je, preto ona radí, aby sme si vzali ako pomôcku to, že človek spôsobí radosť svojim blízkym a Bohu nie pre pôžitok, ale s pozornosťou srdca. Pannu Máriu môžeme teraz urobiť radosť tým, že sme tu celým našim srdcom, a tým jej prejaviť lásku. Ona určite bude chcieť ako odplatu radosť spôsobiť nám.

Preto Ťa, Panna Mária, prosíme o lásku, ktorú Ti môžeme teraz priniesť, pretože Tvojej materinskej láske sme dlžní všetky naše oslavy, ktorých sme schopní. My nemôžeme urobiť nič pre to, aby sme boli dostatočne vďační za to, čo pre nás si.

Keďže radosť, ktorú chceme spôsobiť Pannu Máriu nie je vecou pôžitku, ale rozhodnosti srdca, myslím na to, čo by najviac oslávilo materstvo Panny Márie, keďže je takou krásnou ženou, čo presne by bolo treba vybrať a postaviť do svetla, aby sme Máriu milovali ako Matku, dnes viac ako kedykoľvek predtým. Čítala som v knihe Bratia Karamazovci myšlienku, ktorú tam hovorí jeden starec. A on hovorí, že neexistuje väčšia láska ako láska, ktorá miluje človeka aj s jeho hriechom. Panna Mária nás vidí duchovne nahých. Vidí, akí sme. Vidí, čoho sme schopní v tom dobrom, aj v tom zlom. A predsa to nijako neovplyňuje jej lásku. Pretože my nad ňou nemáme žiadnu moc. Pretože Panna Mária nás miluje aj s naším hriechom.

Je nám však málo platné, ak si povieme, že Panna Mária nás miluje aj s naším hriechom, ak z toho nevyvodíme nijaké dôsledky. My sme mierou toho, čo dokážeme. A keď ostatných dokážeme milovať aj s ich hriechmi, máme nádej, že aj my budeme tak milovaní. Panna Mária, prosíme Ťa na tento sviatok materstva, daruj nám milosť byť lepšími ľuďmi, lepšími ľuďmi k sebe i k druhým. Daruj nám v dnešný sviatok Tvojho materstva poctivosť pre náš duchovný život! Pretože Ty si skutočne naša Matka. Amen.

Anton Selecký

FOTO: (a)

Čistota a ja

Panna Mária zdôraznila vo svojich posolstvách - najmä v mesiaci máji - modlitbu, a to hlavne modlitbu sv. ruženca.

Pri svojom vôbec prvom májovom zjavení na hore Zvir dňa 5. mája 1991 povedala:

Prajem si, aby ste boli tento mesiac obzvlášť čistí srdcom, pretože tento mesiac je zasvätený mne. Vaše prosby budú zvlášť vyslyšané, ale musia byť úprimné a vychádzať z čistého srdca. Modliť sa znamená rozmyšľať nad slovami, ktoré vyslovujete. Tento mesiac vás bude diabol veľmi pokúšať, pretože ma nenávidí, a ja nenávidím diabla. No ak sa budete riadiť mojou výzvou, ja zvíťazím!

Čistota. Ponúkajú ti ju na každom kroku. Dove, Head and shoulders, Domestos, mister Propper. Bežné prášky, zaručene lepšie prášky. Vysávače, kefy, metly. Ak hneď zavoláte na toto číslo... Čistota. Nasleduje erotika, akčný film. Srdce sa plní špinou, odpadkami, nervozitou. Niet ho čím vyšampónovať. Kam ihneď zavolať? Linka SDL, e-mail, mobil? Ešte mi nevzali svedomie, tento Boží indikátor. Som úprimný? Čo to je? Kde to inzerujú? V zrkadle mi zamrzá nacvičený americký úsmev. Keep smiling... Prehlušujem znečistené srdce. Meliem modlitbu, preplnenú obchodnými rokovaniami. Koľko to má byť tých Zdravasov? Stop! Naskakuje zelená, jazda pokračuje. Ako to ide ten idiot vpravo... Je máj. Kedysi som si vždy urobil púť... Aký luxus. Nič nestíham. Predsa je toľko dôležitých vecí! Dnes som zmeškal lekára. Akosi mi hapruje tlak... Nepokoj vibruje s každým nervom. A kdesi v hĺbke rastúceho hluku počuť tlmený smiech. Smiech, z ktorého mrazí v chrbte. Smiech pekla.

Mária! Vypros mi čisté srdce! Silu na vymanenie sa z tejto diabolskej siete...

Aby som bol nastavený na Tvoje volanie, Tvoju výzvu. Aby moja modlitba, modlitba z čistého srdca, tiež prispela k Tvojmu víťazstvu!

(anse)

Litmanovské vizionárky **Katarína Češelková-Vislocká a Iveta Korčáková** predmodlievali sv. ruženec. Po ňom nasledovalo požehnanie. Keď som sa potom dolu na parkovisku pozeral na zástup autobusov, stojacich vedľa seba ako vojaci, bol to potešujúci pohľad. Akoby v jasnej vôni májových kvetov bolo počuť slová Márie:

Moje drahé deti! Som veľmi potešená, že ste sem prišli!

(9. mája 1993)

Chceš aj Ty naďalej robiť Nepoškvrnenú Čistotu šťastnou? Toľko pre Teba urobila! Toľko pre Teba vytrpela! Príd' zase na horu Zvir! Ona nás očakáva! Takých, akí sme! A bude šťastná! Neurobí to šťastným aj Teba? (anse)

Misia Kráľovnej pokoja

Slovo k posolstvu Kráľovnej pokoja v Medžugorí (25. 4. 2004)

Sila pokory

Dnes nám Panna Mária hovorí o pokore: žiť pokorne podľa posolstiev. Pripravuje nás tak na prijatie darov Ducha Svätého. Zabudli sme, čo je to pokora a mýlime si ju s ľudskou vlastnosťou - skromnosťou. Tu ide o pokoru Krista, ktorý sa „uvoľnil“ zo svojej božskej prirodzenosti, aby sa k nám priblížil a povýšil nás so sebou. Tento pohyb zostupu, toto poníženie má byť vždy postavené do perspektívy povýšenia.

Je to Boh, jediný Boh, ktorý povyšuje toho, kto sa ponížil z lásky k nemu, a aby zdieľal jeho lásku pre tých najpokornejších, najchudobnejších, pre tých, ktorých život najviac ponížil. V Biblii je pokora synonymom tichosti a chudoby: to isté slovo „anawa“ obsahuje naozaj uvedené tri významy.

„Anawi“ je tiež predovšetkým Boží človek, prorok, ten, ktorý sa nechal objať Duchom a ktorého tento bozk radikálne „vzlietol“. Odmenu za túto chudobu je nebeské kráľovstvo, ako hovorí Ježiš v

prvom blahoslavenstve.

My tak lipneme k zemi a jej hodnotám, že riskujeme posudzovať Máriine posolstvá ľudským spôsobom, našou inteligenciou a našou múdrosťou. Pokora nás učí múdrosti kríža, tej ceste, ktorú sledovala Mária, malá a chudobná, ktorá nazýva samu seba pokornou Služobnicou Pána. **Brat Efraim**

Postrehy z Medžugoria

Svätý Jozef – architekt

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- Je to veľká radosť - pozdraviť sv. Jozefa v deň jeho sviatku, tentoraz ako remeselníka! Vieme, že tesári boli v jeho časoch aj architekti, mali teda vypracovať dobré plány, aby stavby vydržali, a to i bez technických prostriedkov, aké poznáme dnes. Môžeme si teda sv. Jozefa predstaviť, ako sa radí s Ježišom o takom či onakom spôsobe postavenia domu, a ako spoločne hľadajú najlepší možný plán pre potrebu zákazníka. Môžeme si tiež myslieť, že sv. Jozef bol prvý, ktorý naložil na plecía svojho syna tie ťažké klady, ktoré museli tesári nosiť...

Málokedy myslíme na sv. Jozefa ako na muža, ktorý vypracovával plány. Ale konštatujeme, že jeho Snúbenica, Gospa, často hovorí v Medžugorí o svojich plánoch pre svet a prosí nás o pomoc pri ich realizácii. Aj Ježiš má svoj plán spásy pre ľudstvo. Celá Svätá rodina je špecializovaná v plánovaní!

Sv. Jozef je ten svätec, ktorého potrebujeme, aby sme sa nadchli životom a darom života. Ako dobrý architekt, zručný, svedomitý a odvážny v práci, pomôže nám obnoviť poriadok v našom živote a nasmeruje ho podľa Božieho „sna“ s nami. **Ved' on je predovšetkým „Spravodlivý“**, čiže (podľa chápania židov tých čias) človek, ktorý „nasmeruje“ celý svoj život na Boha. (To nemá nič spoločné s ministerstvami spravodlivosti!) Naše životy veľmi potrebujú byť znovu nasmerované podľa Boha! **Aká je to radosť oslavovať tohto veľkého odborníka Božích plánov, tohto remeselníka vybraného**

Otcem, aby sprevádzal rast jeho Syna Ježiša až do postavy muža! Sv. Jozef by bol iste veľmi rád, keby sme mu dovolili pokračovať v jeho pozemskej úlohe medzi nami, hlavne medzi tými, ktorí si vzali k srdcu zjavenia a posolstvá jeho snúbenice Miriamy! **Vicka nám často opakuje: „Nebojte sa, stačí poprosiť!“**

Čo ma na sv. Jozefovi udivuje, to je jeho nežnosť. Pred dôverčivým srdcom sa nechá dojať ako dieťa. Raz mi sv. Jozef daroval auto pre Medžugorie. Bolo to na konci novény. Na začiatku tej novény som mu upresnila: „**Potrebujeme to na to, aby sme mohli lepšie slúžiť tvojej Snúbenici tam, kde sa zjavuje.**“ Zdalo sa mi, že ma musí vypočuť z lásky k nej! Dozvedela sa o tom jedna dievčina, ale povedala si, že ona nemôže použiť tento presvedčivý argument. Potrebovala síce auto, ale jednoducho na cestu do práce, v podniku, ktorý nemal nič spoločné s kresťanstvom. Napriek tomu vykonala novénu s dôverou v dobrotu svätca. A auto jej prozreteľne prišlo také veľké, aké si priala; neverila svojim očiam! V ten deň som objavila nový aspekt osobnosti sv. Jozefa: jeho nežná starostlivosť o nás je skutočne „zadarmo“!

Jeden americký priateľ, Randy, sa vlni ocitol bez zamestnania. Podnik, v ktorom pracoval už 20 rokov, skrachoval. Zamestnanci boli informovaní až na poslednú chvíľu a podnik nebol schopný im dať odstupné. Šok! On to však prijal pokojne. Bol „vycvičený“ v piatich bodoch Medžugoria a to mu veľmi pomohlo v tejto skúške.

Jeho svedectvo:

„Už niekoľko mesiacov som bol bez zamestnania, keď 22. apríla podnik, ktorý sa mi veľmi pozdával, mi ponúkol pohovor. Ten prebehol veľmi dobre, ale nakoniec mi povedali, že sa mi neskôr ozvú. Keď sme o tom s manželkou hovorili, uvedomili sme si, že sa blíži sviatok sv. Jozefa Robotníka: a rozhodli sme sa začať hneď v ten deň novénu k sv. Jozefovi. Mala sa skončiť 30. apríla, v predvečer jeho sviatku ako patróna všetkých pracujúcich.“

V úmysle našej novény sme boli veľmi presní: prosili sme, aby mi ten podnik ponúkol miesto k 17. máju, výročiu našej svadby. A každý deň sme sa verne modlili v našej novéne. Potom prišiel 1. máj a sviatok sv. Jozefa Robotníka. Boli sme nepokojní, pretože od prvého pohovoru s firmou sme nemali žiadnu správu. No 1. mája (v hodinu zjavení v Medžugorí) som mal telefonát, v ktorom ma podnik pozýval na druhý pohovor, na 5. mája. Nemusím hovoriť, že sme boli veľmi šťastní a vďační sv. Jozefovi. Zatiaľ čo sa blížil deň pohovoru, pokračovali sme v našich modlitbách a stále sme prosili, aby som dostal miesto do nášho výročia, teda do 17. mája.

Prišiel 5. máj a pohovor prebehol dobre. Povedali mi však, že konečné rozhodnutie o obsadení miesta sa neuskutoční pred posledným májovým týždňom, k sviatku „Memorial Day“. Poďakovali sme sa sv. Jozefovi za úspešný pohovor a ďalej sme ho prosili, aby som to miesto dostal, aj keď neskôr než 17. mája. Dôležité bolo mať zamestnanie! Ale sv. Jozef vzal naše prosby doslova a 15. mája som mal telefonát z podniku: ponúkli mi miesto! Bol to veľký dar od sv. Jozefa k nášmu výročiu! Teraz mám to miesto už 10 mesiacov. Mám veľmi rád prácu, ktorú robím, i podnik, v ktorom pracujem.“

Ale aby som nezabudol: z kancelárie firmy je výhľad na Rieku sv. Jozefa, v kantóne sv. Jozefa, Indiana, USA. Vďaka, svätý Jozef!

c Gospa vie, čo hovorí, keď nás vyzýva, aby sme si brali svätých za príklad, aby sme čítali ich životopisy a modlili sa k nim! Pred takými znakmi ich lásky spoznáваме, ako vyzerajú vzťahy intenzívnej vzájomnej lásky medzi vyvolenými v nebi a začíname ich vychutnávať.

Je to ako závan čistého vzduchu vnútri našej spoločnosti plnej rozdelenia, schopnej veľmi rýchlo zabúdať na podstatné: na lásku, ktorá prichádza od Ducha Svätého! Táto láska nám umožňuje anticipovať (časovo predbiehať) už tu na zemi nevýslovnú radosť neba!

Drahá Gospa, príd' ešte viac obývať naše srdcia, aby Duch Svätý, ak Ťa tam nájde, sa tam poponáhľal!

Sestra Emmanuela

Medžugorie 1. mája 2004

Ilustračné foto: (a)

Modlitebný program

Od soboty 1. mája sa mení čas začiatku večerného modlitebného programu vo farnosti Medžugorje. Podľa letného programu bohoslužieb bude začínať modlitba ruženca v kostole sv. Jakuba o 18. hod. a sv. omša o 19. hodine. Večerné adorácie budú začínať o 22. Hodine.

Lurdy a internet

Vďaka internetu je teraz možné poslať do Lúrd modlitebné úmysly. Novo upravené webové stránky mariánskej svätyne poskytujú túto možnosť na adrese www.lourdes-france.com Tento rok je to priemerne 393 prosieb o modlitbu, ktoré sú predávané prostredníctvom elektronickej pošty. V roku 1999 to bolo 6 modlitebných úmyslov denne. Vlni bolo zaznamenaných 10 500 prístupov na internetovú stránku denne. Každý rok navštívi svätyňu 6 miliónov pútnikov.

Biskupi ďakujú

Preláti biskupskej komisie biskupov konferencie Európskeho spoločenstva v Santiagu de Compostella vyjadrili vďačnosť **Jánovi Pavlovi II.** za jeho veľkú snahu o zjednotenie kontinentu. Vo svojom liste zúčastnení biskupi pápežovi napísali: „ Vašej svätosti chceme vyjadriť zvláštnu vďačnosť za veľké úsilie o zjednotenie nášho kontinentu v kajúcnosti a solidarite, ktorú ste preukázali počas svojho pontifikátu... Ak sa dnes môžeme radowať z toho, že sa rozširujú hranice európskeho spoločenstva, tak je to aj vďaka úsiliu, akým pápež vyhlasoval potrebu, aby Európa dýchala oboma pľúcami Východu i Západu.“

(Zenit)

Náš rozhovor

Mons. Renato Boccardo - tajomník Pápežskej Rady pre mediálnu komunikáciu
v rozhovore pre M ROSU

Médiá - nástroj svedectva

Zhovárал sa o. Don Jaroslaw Cielecki, SDB, pracovník poľskej TV vo Vatikáne

Pred nástupom na tento post mal Mons. Boccardo z poverenia Sekretariátu štátu Vatikán na starosti prípravu a realizáciu apoštolských ciest Svätého Otca. Biskupské požehnanie na tento post dostal niekoľko týždňov pred týmto rozhovorom.

Vatikán, dňa 17. marca 2004.

* **o. J. Cielecki:** Excelencia, hoci ste doslova ešte len niekoľko dní tajomníkom Pápežskej Rady pre mediálnu komunikáciu, zaoberali ste sa touto problematikou už v minulosti, v súvislosti s plnením dôležitých úloh. Všetci vidíme Svätého Otca v akom je stave. Aký význam majú teda v súčasnosti jeho misijné cesty, keďže sa ozývajú hlasy, ktoré tvrdia, že by bolo lepšie, keby na svoj úrad rezignoval?

Mons. R. Boccardo: Myslím si, že Svätý Otec túži dať príklad bezhraničného odovzdania sa až do konca. Videli sme, všetci sme neustále svedkami toho, že už nemá toľko síl ako mával kedysi, na aké sme boli u neho zvyknutí. Napriek tomuto handicapu Svätý Otec neustále pokračuje v obetovaní svojho života pre cirkev, aby vo vernom plnení úloh, ktoré dostal, dal

príklad mladým aj starým. Svätý Otec sa prostredníctvom svojich gest a slov prihovára celej cirkvi, a to aj napriek svojmu fyzickému utrpeniu, aj napriek svojej slabosti. Nedá mi, aby som na tomto mieste nezacitoval slová Svätého Pavla: Keď si slabý, moja láska sa ešte väčšmi prejavuje, hovorí Pán. Z tohoto všetkého cítiť ešte väčšiu silu poslania Jána Pavla II.

- **o. J. Cielecki:** Počas poslednej návštevy Slovenska, keď sme v prvý den návštevy videli stav Jána Pavla II., mali sme obavy o jej priebeh. Excelencia, nemali ste ich aj Vy, veď ste boli za ňu zodpovedný?

Mons. R. Boccardo: Myslím, že som sa nebál. Samozrejme, že sme vtedy videli Svätého Otca fyzicky mimoriadne slabého, a preto sme aj okamžite prijali opatrenia, aby sme mu v jeho položení uľahčili, a neunavovali ho ešte väčšmi. Myslím, že svojím vlastným rozhodnutím, vlastnou vôľou potvrdil, že napriek určitým limitom bude v misi pokračovať.

o. J. Cielecki: Vráťme sa ale k problematike súvisiacej s médiami. Excelencia, ešte je to len krátko, čo plníte svoje dôležité poslanie. Aká bola Vaša prvá reakcia po obdržaní poverenia?

Mons. R. Boccardo: Musím sa priznať, že to bolo pre mňa prekvapenie. Mal som síce v určitom zmysle už skúsenosti, a aj kontakty s ľuďmi, ktorí pracujú v médiách, ale nikdy som nebol zaangažovaný do práce v tejto oblasti. Len mesiac som v Pápežskej Rade zodpovedný za mediálnu komunikáciu, a preto ešte len objavujem a súčasne si aj uvedomujem, aký veľký je svet médií, aký dôležitý je dialóg a účasť cirkvi na tomto svete, medzi ľuďmi, ktorí v médiách pôsobia.

- **o. J. Cielecki:** Excelencia, žijeme v čase, v ktorom sa veľmi presadzuje komercia. Práve ona zohráva v mnohých médiách dôležitú úlohu, vplýva na sledovanosť, či čítanosť. V tejto súvislosti sa natíska otázka: Mediá neraz uprednostňujú hodnoty, ktoré sa vzdalujú kresťanským. Rôzne televízne spoločnosti ponúkajú programy, ktoré nemajú žiadnu hodnotu, sú vyrábané len za účelom väčšej sledovanosti. Aký je, Excelencia, Váš názor na túto situáciu?

Mons. R. Boccardo: Všetky masovo-komunikačné prostriedky sú predovšetkým povinné slúžiť človeku, pomáhať mu žiť, a súčasne pochopiť kvalitu vlastného života. Tá sa však nevyjadruje len tým, čo má človek navonok, teda napríklad ako sa oblieka, aké má drahé topánky, aké krémy používa nato, aby si určil krásu. Samozrejme, že aj toto človeku pomáha, ale mediá sú povinné poskytovať aj niečo oveľa hodnotnejšie, niečo, čo skutočne potrebuje každý človek. Všetky mediá sú, ako som povedal, povinné slúžiť človeku, a predovšetkým pravde. Dokonca aj vtedy, keď pravda nie je „v móde“, alebo nie je vyjadrením väčšiny.

Musím, žiaľ, konštatovať, že dnes sme svedkami propagácie veľkej povrchnosti. Sledujeme veľa takých televíznych programov, čítame v tlači to, čo ľudí v skutočnosti ani nezaujíma, a čo nie je pre život podstatné.

- **o. J. Cielecki:** V posledných rokoch sa v médiách objavili pravdivé, či nepravdivé informácie atakujúce cirkev a ľudí patriacich do jej hierarchie. Tieto útoky sa určite objavia aj v budúcnosti. Chce sa cirkev voči nim nejakým spôsobom brániť?

Mons. R. Boccardo: Myslím si, že najlepšou obhajobou cirkvi bude vždy jej život, a nie propagácia prostredníctvom nejakého mimoriadneho plánu, ale život skrze všetkých synov a dcér cirkvi. Jednoducho to, čo Pápež vyslovil pred 25 rokmi v súvislosti s vernosťou evanjeliu, odpoveďou na osobné povolanie a zaangažovanosťou v celej evenjelizačnej misii. Myslím si, že vždy budú aktuálne slová Listov apoštolských, z ktorých sa môžeme dozvedieť, čo v dávnych časoch hovorili pohania, ako sa v prvých kresťanských spoločenstvách navzájom rešpektovali a milovali. Po dvoch tisícok rokoch je to najlepšia „propagácia“. Samozrejme, že sa cirkev nachádza v spoločnosti, ktorá neraz nechce, a ani sa dokonca nepokúša porozumieť poslaniu cirkvi.

- **o. J. Cielecki:** A teraz otázka týkajúca sa vzťahu k existujúcim katolíckym médiám. Nebolo by vhodnejšie, keby v jednotlivých krajinách vznikli jedno-dve silné celoštátne katolícke médiá, než aby mala každá diecéza vlastné noviny, rozhlas a podobne? Nie je lepšie sily zjednotiť?

Mons. R. Boccardo: Každý biskup si preto musí uvedomiť, či je v jeho diecéze naozaj potrebné založiť takéto rádio alebo noviny. Je pritom veľmi dôležité, aby si boli katolícke médiá vedomé svojej zodpovednosti. Prvé z nich sú dielom veriacich, poskytujú pravdivé informácie, a napomáhajú formovať svedomie ľudí. To im umožní, aby si vytvorili zdravý kritický postoj voči tomu, čo nie je v súlade s evanjeliom. Iný aspekt je ten, ktorý musia katolícke mediá rozvinúť vo vzťahu k neveriacim. Tieto mediá musia v sebe zahŕňať základné misijné poslanie. To je význam evanjelia.

- **o. J. Cielecki:** Nedávno mi jeden biskup povedal, že nechce poskytovať médiám rozhovory, pretože má obavy, žeby mohli byť zmanipulované. Je to správny prístup?

Mons. R. Boccardo: Vážim si každého duchovného, no pozrime sa na Pápeža. On nikdy nemal strach z toho, žeby mohla byť jeho výpoveď zmanipulovaná, hoci toto riziko samozrejme existuje. Preto sa musíme snažiť nadväzovať kontakty s ľuďmi zo sveta médií. Neutekať, ale pokúšať sa vytvárať nové vzťahy plné dôvery. Svätý Otec komentuje takéto otázky nasledovne: najdôležitejšie je, aby bol hlásaný Kristus!

- **o. J. Cielecki:** Je pre cirkev dôležité, aby v nových podmienkach, v ktorých žijeme, spolupracoval kňaz s nekatolíckymi médiami?

Mons. R. Boccardo: Pre cirkev je ten, kto pracuje v médiách, katolíck, zodpovedný predovšetkým za to, aby bol svedkom skrze svoj vlastný život. To, čo napíše, program, ktorý zrealizuje, to je jeho svedectvo, nech by bol kdekoľvek.

Je povinný robiť všetko z pohľadu kresťanského vnímania. Pôsobenie kňaza vo svete medií je veľmi dôležité, pretože tam môže nájsť uplatnenie pre hlásanie evanjelia. Všetci redaktori, pracujúci v denníkoch, či v televízii, ktorí majú blízkeho priateľa kňaza, môžu viesť určitý druh dialógu, alebo diskusie, vymieňať si skúsenosti. Myslím si, že prítomnosť kňaza v takýchto mediách, ak ho tam akceptujú, je veľmi potrebná. Je to neľahká misia, spočívajúca na ňom samotnom.

- o. J. Cielecki: Excelencia, posledná otázka a želanie, aby sa otvárali brány Pápežskej Rady pre mediálnu komunikáciu. Vo vzťahu k redaktorom panuje v nej totiž často stereotyp zamknutých dverí, a to i napriek tomu, že redaktor má mať prístup ku každému. Ja, ako kňaz, mám ísť do prostredia, o ktorom sa hovorí, že je hriechne, liberálne. Nebudem pri vedení takéhoto dialógu vystavený kritike kresťanov, ale aj iných?

Mons. R. Boccardo: Myslím si, že všetci sme hriešnikmi a neustále potrebujeme Milosrdenstvo Božie. Dôležité je, aby sme na našej ceste stretli niekoho, kto nás povzbudí slovom, a pomôže nám dobrou radou dospieť k závažným rozhodnutiam. Želám si, aby všetky médiá boli skutočným priateľom, sprievodcom na ceste. Majme na pamäti, že prácou v médiách môžeme pomáhať žiť a rozdávať nádej iným.

Za rozhovor ďakuje Don Jaroslav Cielecki, SDB

(prel. Wanda Gregorová)

Ilustračné foto: (a)

Príbeh

Nedala som sa zlomiť

Ahoj, Jožko!

Zo vzdialenosti vyše 250 km Ti píšem list - praktikantka Miša, ktorá konečne chytila pero do ruky. Vieš, ten čas, vlastne tie dva mesiace, čo som sa neozvala, boli pre mňa dosť ťažké. Nechcem sa vyhovárať na nedostatok času, ten sa dá nájsť vždy. V IKV (pozn.: Inštitút Krista Veľkráľa - Žakovce) som bola už tretíkrát a vždy som odtiaľ prišla vnútorne „rozbitá“. Nie však preto, že by som sa tam cítila zle, ale preto, že človeku stačia tri týždne v Žakovciach na to, aby zistil, že za celých 20 rokov som o živote nevedela takmer nič.

Keď som prišla domov, do svojho sveta, cítila som sa cudzia a zraniteľná. Poviem Ti to popravde. Nevedela som prečo - zrazu mi ten môj stereotyp, na ktorý som bola zvyknutá, pripadal cudzí. Cítila som sa taká neužitočná a nepotrebná. U vás som bola zvyknutá ráno skoro vstať, ísť na sv. omšu do kaplnky, poodvážať vozičkárov na raňajky, kŕmiť, pomáhať v kuchyni, škrabať zemiaky a počas jedného dňa komunikovať aj s päťdesiatimi ľuďmi. A zrazu som prišla domov, medzi kamarátov, rodičov, a namiesto toho, aby som bola šťastná, cítila som niečo úplne opačné. Myslím, že každému jednému obyvateľovi IKV, s ktorým som sa stretla, môžem vďačiť za to, že mi Žakovce už v prvých chvíľach, keď som prišla domov, začali chýbať.

Ešte sa vrátim k výletu do Litmanovej, za ktorý som Ti vtedy poďakovala, lenže zabudla som povedať, ako strašne moc, moc, moc Ti za ten výlet ďakujem.

Možno to ani netušíš,

ale otvoril si mi opäť moje zaslepené oči. Osem rokov, čo som v Litmanovej nebola, urobilo svoje a svet okolo mňa ma veľmi ovplyvnil. Až tam, na tom mieste, si si Ty uvedomil, aký si bol. A ja som spoznala, že ani ten môj doterajší spôsob života nie je taký dobrý, ako tvrdím. Litmanová má veľa do seba a Ty to sám tiež dobre vieš, ináč by si tam už 7 rokov nechodil len tak pre nič za nič. Ale najpodstatnejšia je Tvoja ochota otvoriť mi svoju dušu, rozprávať o minulosti, a ten pocit dôvery, ktorý si mi dal, keď som to mohla počuť, čítať listy z väzenia a spomínať na to, čo pre Teba muselo byť bolestivé. Vieš, keď si mi hovoril o znameniach svojej viery, nevedela som, ako sa mám k tomu stavať. Muselo sa stať len pár vecí počas týchto dvoch mesiacov, aby som pochopila, že každý jeden človek je schopný svoju vieru dávať ďalej. Keď som videla iglú, zásoby dreva, oltárik, lavičky, kaplnku, studničky a predstavila som si, akú silnú vieru musí mať človek, ktorý toto všetko vybudoval z vďaky k Bohu, že mu ukázal novú cestu, tak som si pri Tebe pripadala ako ten najväčší pohan, ktorý síce má za sebou krst, sväte prijímanie a birmovku, ale nie je schopný ísť na sv. spoveď a prijímanie.

A Ty vláčiš kamene do kopca, tráviš Vianoce v Litmanovej, obklopený snehom a zimou. Nevieam, čo mám na to povedať. Možno len „Dík“, že si bol jeden z tých, čo mi prostredníctvom Litmanovej otvoril i oči.

Mám veľa kamarátov,

ktorí si radi vypijú, hlavne cez víkend, a vtedy ledva stoja na nohách. Je to pre nich určitý druh zábavy, možno ním zaháňajú nudu, možno sa vnútorne trápia, a preto pijú. Doteraz som si to tak nevšímala, pretože aj ja som si skočila na pivko a sem-tam sa opila, teda skôr kvôli nálade, pretože ja nemôžem veľa piť - potom mi vždy bolo zle. Ale aj napriek tomu alkohol bol určitým spojením nás všetkých v partii, keď sme sa prostredníctvom chlástu dokázali otvorene baviť, tancovať, smiať sa...

A v tom je celý problém

nemierneho pitia, že si obmotáva človeka natoľko, až raz prekročí hranicu a zistí, že bez alkoholu sa nedokáže baviť. Nevie, čím to bolo, či to bolo tým, ako si mi hovoril o svojom živote pred IKV, alebo príbehmi ľudí, s ktorými som sa počas praxe otvorene bavila, a či tým, že môj tato 10 rokov extrémne pil a ja som ho musela počúvať a tiež vidieť, ako sa mama trápi. Ale od 21. 11. - to je deň, keď som prišla z praxe domov, nepijem. Nedala som sa zlomiť ani na Silvestra. Boli sme doma u kamaráta, bolo nás 6, hudba hrala na plné obrátky z reproduktorov, chalani opití, a ja som sa na nich dívala, vypila som jedno nealkoholické pivo a dokázala som sa s nimi baviť, tancovať. O polnoci sme vystrelili pár svetlíc a išli do ulíc, kde som nestretla ani jedného triezveho človeka.

Mala som zvláštny pocit:

bola som určitým spôsobom pyšná sama na seba, že som to zvládla s Božou pomocou a že mi Boh dáva silu a energiu. Taktiež sa zmenil môj vzťah k rodičom. Viac im pomáham a dávam im najavo, že ich mám rada. Chodievame spolu večer na prechádzky a tieto Vianoce boli tými najkrajšími za celých 20 rokov. Tato abstínuje už vyše 3 mesiacov, ale sem-tam ho nejaký kamarát stiahne. V utorok nastupuje do novej roboty.

Ďakujem Ti, Jožko,

aj za výlet do rómskej osady. Bol to perfektný zážitok aj napriek tomu, že som v prvých chvíľach mala strach, ale to, ako sme s nimi pili tú zriedenú kávu, to malé bábo doštipané od bích, a ako nám kývali, keď sme odchádzali - to vo mne zostane navždy.

Prajem Ti veľa síl pri vedení chlapcov, tiež veľa radosti a zdravia! Tvoj ruženec, čo si mi v Litmanovej dal, mám zavesený v izbe. Ďakujem Ti za všetko, čo si mi ukázal, povedal a dal. A poteším sa, keď odpíšeš.

Miša, Trenčianska Teplá

Ilustračné foto: (a)

Slovo mladých

Zúfalé volanie

List 18-ročnej Oľgy

My sme ešte živí, ale v skutočnosti už nežijeme. Píšem Vám, pretože ste ešte nezabudli na takých, ako som ja. Prosím Vás o to, aby ste môj list zverejnili. Pre mňa je veľmi dôležité, aby si tento môj list prečítali mladí chlapci a dievčatá. Chcem, aby niečo pochopili, aby o tom potom rozmýšľali. Ani ja a mnohí iní z môjho okolia sme predtým o týchto veciach nič nevedeli a ani ich nechápali.

Mám 18 rokov. Volám sa Oľga. Priezvisko Vám neprezradím. Pred dvoma rokmi som ochorela na AIDS. V nemocnici nie som jediná, sú tu so mnou ďalšie priateľky a priatelia. Teraz sa na svet pozeráme už inak.

Prečo ste nás vy dospelí hodili pod tank? Prečo ste nás rozvrátili sexom, pornografiou a drogami? Boli sme ešte len deti, keď nás naši otcovia ponúkali iným do postele. A naše matky za nás, za svoje deti, dostávali peniaze... Ste to Vy, ktorí ste vinní za naše choroby a smrť!

Vy dospelí

ste chceli slobodu, „odreagovanie sa“ a „pôžitok“. Podporovali ste homosexuálov, schválili ste pornografiu, chceli ste viac peňazí. Propagujete „voľné vzťahy“, robíte všetko, aby ste uspokojili svoje túžby. Lenže my umierame! My pomaly umierame a nepotrebujeme, aby ste nás klamali, že sa nič nestalo, že budeme žiť... Nikdy už nebudeme poznať pravú lásku, nebudeme mať rodiny, nebudeme mať vlastné deti. Ešte Vám nedochádza, čo sa deje s našou generáciou, ktorá prišla po Vás?

Ešte sme živí,

ale v skutočnosti už nežijeme. Ukradli ste nám naše detstvo i našu budúcnosť. Keď na ulici stretávam starých ľudí, prežívam zvláštne pocity, ktoré nedokážem ani opísať. Je v nich hnev, zlosť, strach, závišť, bezmocnosť aj neschopnosť čokoľvek zmeniť. Neskoro! My mladí, ktorí zomierame, nevieme, čo je to pravá láska, nerozumieme takým slovám ako „hanba“, „morálka“! Obsah všetkých týchto slov zmizol ako zo škôl, tak aj zo života. No Vás ešte o význame týchto slov učili, a preto sa dožívate 60, 80 i viac rokov. Ale my sa ich nedožijeme! My zomrieme mladí! Prečo? Moji štyria kamaráti, bývalí spolužiaci, už zomreli. V márnici leží mládež. My sa už navzájom pochovávame.

Prečo ste nás nevarovali

pred Vaším „bezpečným sexom“? My chceme žiť! Radšej by sme drelí na poli, jazdili na traktore, než v autách zahraničných značiek a zomierali na AIDS. AIDS a syfilis sa už stali medzi nami také normálne, ako je chrípka.

Kedysi som sa bála mužov, teraz sa už ničoho nebojím, iba smrti. Je mi už všetko jedno. Nech sa teraz boja oni. Za „potešenie“ dostanú „odmenu“.

Boli sme deti, nevedeli sme, ako sa deti rodia, mysleli sme si, že ich prinášajú bociany. Kiežby sme čo najdlhšie boli zostali v tejto detskej nevedomosti a nepoznali Vaše zneužitie.

Nikto sa s Vami nebude za nás súdiť. Vy ste predsa nikoho z nás vlastnými rukami nezabili. Vy ste postupne rozvracali naše životy, vychovali svojimi „obrázkami“, Vašími filmami. Vy ste nám v školách našepkávali, ako s „tým“ bezpečne a správne zaobchádzať v pivniciach a vnucovali ste nám devastujúce filmy a časopisy. Dodnes ste s tým neprestali, ďalej pokračujete, ničíte životy detí ešte mladších ako sme my. Čo Vám to nestačí? Ešte nebolo dosť obetí?

Aká by som bola dnes vďačná tomu, kto by mi vytrhol cigaretu, kto by mi vytrhol injekčnú striekačku, kto by mi dal pár faciek za to, že ponúkam svoje telo druhým, kto by si so mnou o všetkých tých nebezpečenstvách pohovoril. Veď stačilo tak málo, aby ma vytiahol spod tanku, pokiaľ to bolo ešte možné.

Prosím Vás,

pomôžte tým, ktorí Vašu pomoc potrebujú. Budte otvorení voči tým, ktorí týmto mladým ľuďom slúžia. Prosím Vás, schváľte zákony, ktoré budú zakazovať pornografické filmy, pornografickú literatúru, drogy, alkohol! My totiž umierame a Vy s nami!

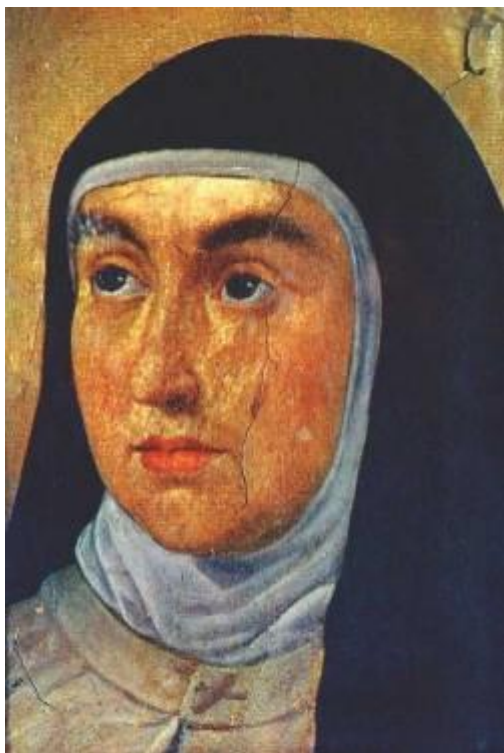
Kto ovláda a riadi tento tank? Nečestní, ziskuchtiví „slobodní ľudia“, bez hanby, zodpovednosti a svedomia. A my sme pod nimi... Proste cez nás jednoducho len tak prešli!

Mladí ľudia, rozmýšľajte nad týmito slovami a nedovoľte, aby sa niečo také stalo aj Vám!

Oľga, Rusko,

Krasnodarský kraj, 2001

Zo života svätých

Svätá Terézia z Ávily III. časť

Šíp ohnivej lásky

(Ávilská alebo Veľká), rehoľným menom: Terézia od Ježiša – Teresa de Jesús. Učiteľka modlitby, Španielska mystička, Serafínska matka, zakladateľka reformovaných (bosých) karmelitánok, stigmatizovaná, svätá, cirkevná učiteľka, učiteľka mystiky, spolupatrónka Európy, patrónka Španielska, Mexického arcibiskupstva, Ávily a Neapola, všetkých karmelitánskych spoločenstiev, patrónka v duchovnej núdzi, za milosť môcť sa modliť, proti chorobám srdca a hlavy.

Modlitba

Podľa Terézie základným kameňom modlitby a duchovného života musí byť „dobré svedomie“. „Preto sa zo všetkých síl usilujte zbaviť sa aj všedných hriechov a usilujte sa o to, čo je dokonalejšie.“ Ďalšou podmienkou je odpútanosť od seba a od vecí. „Z lásky k Bohu sme sa zriekli svojej slobody... Zapieraním vlastnej vôle a prirodzených túžob aj v najmenších veciach dosiahneme, že duch

úplne ovláda telo... Pán nikoho nenúti a prijíma len to, čo sa mu dáva, ale celkom sa dáva len tým, ktorí sa mu bezvýhradne oddajú. Podľa mojej mienky meradlom ochoty znášať veľký kríž alebo utrpenie je láska: ak ho veľmi milujeme, budeme schopní i mnoho trpieť“.

Inkvizícia

Koncom r. 1575 Teréziu udala inkvizícií v Seville vdova Mária del Corro, ktorá obvinila Teréziu a jej spolusestry, že patria k „osvietencom“. O Terézii sa v obvinení písalo, že „učí nové učenie, ktoré je poverčivé a podobné učeniu ‚osvietencov‘. Generálna kapitula karmelitánov na zasadnutí v Piacenze rozkázala Terézii, aby opustila Andalúziu a usadila sa niekde v Kastílii. Medzitým inkvizícia začala riadny proces proti Terézii. Mala nariadené písomne vysvetliť svoj prípad a poslať spis jezuitovi Rodrigovi Alvarezovi. **Koncom apríla 1576 sa všetko skončilo a Teréziu uznali za nevinnú.** Terézia poslúchla cirkevnú vrchnosť a zničila svoju malú knižnicu a „bola ochotná radšej podstúpiť tisíc rás smrť, než prestúpiť najmenší cirkevný predpis“. Keď ju pozbavili kníh, Kristus jej bol živou knihou.

Modlitba

V kláštore sv. Jozefa v Ávile, ako základný kameň pre svoje spolusestry ustanovila rozjímajú modlitbu. Najprv však musela prekonať veľkú ťažkosť: ako formovať spolusestry, aby si osvojili rozjímajú modlitbu, keď všetky knihy, ktoré o nej písali, boli na indexe a ich čítanie bolo zakázané. **Terézii ostala len jedna možnosť: rozhodla sa sama napísať knihu o modlitbe.** Tou knihou bola **Cesta k dokonalosti.** Túto knihu by sme mohli nazvať jedinou pedagogickou príručkou, ktorú Terézia napísala s úmyslom viesť svoje spolusestry k hlbšiemu duchovnému životu. **Kniha vyšla až po smrti sv. Terézie po prvý raz r. 1583. Potom však vyšlo až 94 vydaní.**

„Všetci nejakto kráčame k tomu prameňu živej vody, i keď rozličným spôsobom. Ale verte mi a nedajte sa oklamať: vedie ta len jedna cesta, a to je modlitba... Nikdy však cesta modlitby nie je nebezpečná.“ Keďže bola skúsenostne presvedčená, že modlitba bola pre ňu „liekom na každé zlo“, radila všetkým, ktorí ju už začali pestovať, aby si ani nepomysleli „zanechať ju“, i keby azda upadli do hriechu. „Pomocou modlitby

budú môcť skoro povstať, ale bez nej to bude veľmi ťažké.“ Treba si však živo uvedomiť, že milosti modlitby sú Božím darom. Pán Boh ich dáva komu chce, kedy chce a ako chce. „Často dáva jednému za dvadsať rokov, čo dá druhému za jediný rok. Dôvod pozná len On.“ Niektorí rátajú roky strávené v modlitbe a hoci sú aj ponížení, predsa ostáva v nich akési presvedčenie, že majú pred Bohom nejaké zásluhy. Takíto ľudia nielenže nijakú zásluhu nezískajú, ale nedostanú ani odplatu. Terézia si myslí, že „nikdy nedosiahne vrchol dokonalosti, kto si nahovára, že má právo na prejavy Božej priazne pre mnohé roky strávené v modlitbe“.

Terézia od chvíle svojho obrátenia (r. 1554) skutočne zanechala všetko a celú svoju lásku usmernila na svojho veľkého Priateľa – Krista.

Mnohí ľudia videli v Terézii veľmi odvážnu ženu. Táto odvaha sa v nej prejavovala hlavne pri zakladaní reformovaných kláštorov.

Terézia uznáva, že v celom tomto období svojho života padla toľko ráz len preto, že sa neopierala o mocný stĺp modlitby. „Na tomto rozbúrenom mori som strávila takmer dvadsať rokov. Padala som a vstávala, a to tak zle, že som zasa padla... Môžem povedať, že môj život bol najtrápnejší, aký si len možno predstaviť, pretože som nemala potešenie z Boha a ani svet ma neuspokojoval.“

Terézia písala v klasickej španielčine. Neštudovala teológiu, preto ani nepoužíva teologické výrazy pri vysvetľovaní modlitby. Definíciu modlitby formulovala podľa vlastnej skúsenosti. „Modlitba je úkon lásky.“

„Už po niekoľko rokov som sa takmer každý večer pred spaním na chvíľu ponorila do Ježišovej modlitby v Getsemane; a to aj predtým, ako som sa stala rehoľníčkou, pretože mi povedali, že sa tým získa mnoho odpustkov.“

Kristus

Najsvätejšia ľudskosť Ježiša Krista sa mi zjavilo vo svojej úplnosti na sviatok svätého Pavla počas svätej omše. Mal takú podobu, ako sa obyčajne maľuje ako zmŕtvychvstalý, avšak neporovnateľne krásny a velebný, ako som to už podrobne opísala, keď mi dal formálny príkaz. Konala som to s veľkým utrpením, pretože ak človek chce tieto veci vyjadriť, zdrví ho to. Napriek tomu som to urobila čo možno najlepšie, a preto nie je dôvod, aby som sa opakovala. Poviem len, že keby sa v nebi pohľad nekochal ničím iným ako vynikajúcou krásou oslávených tiel, mal by z toho neustále nevyjadriteľnú radosť, zvlášť pri nazeraní na ľudskosť nášho Pána Ježiša Krista. Ak je tomu tak na zemi, kde sa ukazuje s ohľadom na našu prirodzenú slabosť, ako to bude v nebi, kde sa z neho budeme tešiť v celom jeho jase?

Vídenie, o ktorom hovorím, je obrazné: ani toto, ani nijaké iné som nevidela telesnými očami, avšak iba očami duše.

Je to svetlo, ktoré neoslňuje, jas plný lahodnosti, vliata žiara, ktorá slastne okúzľuje pohľad bez toho, aby ho unavila, ako ho neunavuje jasnosť, s akou vidí tú vznešenú krásu. To svetlo je také odlišné od nášho, že sa slnečné lúče v porovnaní s ním zdajú veľmi zakalené, takže potom by človek nechcel ani otvoriť oči. Nie je však vidieť slnko alebo svetlo, ktoré by sa podobalo slnečnému. Naopak, toto sa mi zdá skôr umelé a tamto jedine prirodzené: svetlo, ktoré nezapadá, svetlo, ktoré nemôže nič zakaliť, pretože je večné, také nedozierne, že by si ho nikto nedokázal predstaviť ani keby bol veľmi nadaný a myslel na to celý život. Boh ho zošle tak náhle, že keby bolo nutné otvoriť oči, nebol by na to čas. Ale málo na tom záleží, či sú oči zatvorené alebo otvorené: ak chce Boh, človek vidí, aj keď nechce.

Pán sa dáva vidieť, kedy chce a ako chce. Nemôžeme nič pridať ani odobrať, aj keby sme chceli, ani to nie je v našej moci, podľa toho, ako sa nám to páči.

Po dva a pol roku mi Pán udeľoval túto milosť veľmi často.

Zatiaľ čo Pán so mnou hovoril, obdivovala som jeho veľkú krásu a s akou láskavosťou jeho božské a krásne ústa prednášali tie slová, ktoré niekedy boli pre mňa veľmi prísne. Túžila som po tom, poznať, akú farbu majú jeho oči a akú má postavu, aby som o tom mohla niečo povedať, ale nikdy sa mi to nepodarilo.

Niekedy ho vidím, ako na mňa milo pozerá. A aj tak je jeho pohľad taký mocný, že ho duša nemôže znieť a upadne do zvrchovaného vytrženia, v ktorom stratí z očí jeho krásu, zatiaľ čo sa chystá zakúšať ho čo najlepšie. **Skrátka, tu z našej strany nerozhoduje, čo chceme. Je jasne vidieť, že Boh chce, aby sme boli pokorní, prístupní a spokojní s tým, čo nám dáva, aby sme vzdávali vd'aku Tomu, kto nám to dáva.**

A tak je to vo všetkých videniach bez výnimky. My v nich nemôžeme robiť nič: naše snahy sú úplne zbytočné, či už by sme videli menej alebo viac.

Obyčajne sa mi Pán ukazoval ako vzkriesený, rovnako, aj keď sa mi zjavoval vo svätej hostii. Niekedy však, keď ma chcel povzbudiť v mojich trápeniach, ukazoval mi svoje rany, inokedy na kríži, niekedy v záhrade, inokedy pod tŕchou kríža, málokedy s trňovou korunou; vždy podľa mojich potrieb, alebo ako to potrebovali iné osoby. Avšak aj vtedy sa jeho telo zjavovalo oslávené.

Pri rozprávaní týchto vecí som zakúsila veľké zahanbenie, trápenie a prenasledovanie a nespočetné úzkosti. Niektorí boli tak presvedčení, že majú do činenia s posadnutou, že chceli zo mňa vyháňať zlého ducha.“

Zo spisov sv. Terézie mohli by sme zostaviť celé litánie názvov, ktorými sa obracala na svojho nebeského Priateľa: dobrý Ježiš, Dobro nad všetky dobrá, náš Prostredník, Boží Syn, Všemohúci, najvyššia Krása, náš Vykupiteľ, náš Spasiteľ, náš Vzor, náš Brat, pravý Milenec, Cesta a Vodca, náš Vyslanec, Radosť anjelov, všemohúci Divotvorca zázrakov, Boh a človek, Víťaz nad diablom, veľký Kráľ, Snúbenec, božský Učiteľ, Princ lásky. Ale najčastejším výrazom, ktorým oslovovala Ježiša vo svojich spisoch, je „Priateľ“, náš Priateľ.

Písmo

Terézia milovala Sväté písmo. Často ho čítala a rozjímalala nad ním.

„Moja duša sa začala rozpaľovať láskou a prišlo na mňa také závrtné vytrženie, že neviem, ako ho opísať. Zdalo sa mi, že sa moja duša naplnila tou veľkou Velebnosťou, ktorú som už niekoľkokrát videla a ponorila sa do nej. A v tomto stave som pochopila pravdu, ktorá je naplnením všetkých právd. Avšak nedokážem povedať, ako k tomu došlo, pretože som nič nevidela.“

Počula som tieto slová. Nevidela som od koho, ale chápala som, že pochádzali od samej Pravdy: „Nie je to málo, čo konám pre teba. Ba toto je jedna z milostí, za ktoré si mi zaviazaná viac. Všetko zlo vo svete závisí od toho, že sa nepozná jasne pravda Písma svätého. Nie je v ňom jediná čiarka, ktorá by sa jedného dňa nespĺnila.“

On dodal: „Ach, dcéra, ako málo je tých, ktorí ma naozaj milujú! Keby ma naozaj milovali, neskrýval by som svoje tajomstvá. Vieš, čo znamená milovať ma naozaj? Presvedčiť sa, že je klamstvo všetko, čo sa mi nepáči.“

[\(Dokončenie v budúcom čísle\)](#)

Lieči rakovinu

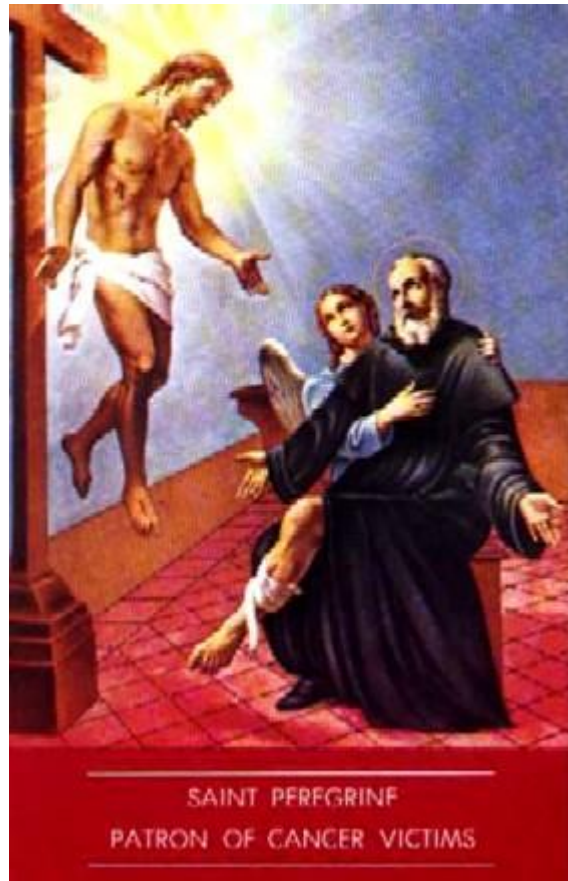
Svätý Peregrín (Pellegrino) Laziosi

Rehoľník, OSM, patrón rodičiek a šestonedielok, proti rakovine, reumatizmu, dne, moru a pri bolestiach nôh.

Písal sa rok 1283, keď v Taliansku vypukla vzbura proti cirkevnému štátu. Pápež poslal do mesta Forli generálneho priora, a zároveň spoluzakladateľa rehole servitov, svätého Filipa Benícia, aby tam kázal a upokojuje vzbúrencov. Filip ešte ani nezačal kázať, keď skupina mladíkov zaútočila na svätého Filipa. Osemnásťročný mladík Peregrín, pochádzajúci zo zámožnej rodiny, udrel svätého do tváre. S nadávkami vyhnaní svätého Filipa za mesto. Filip bol pod takým vplyvom Ducha Svätého, že aj potom prosil Boha za svojich prenasledovateľov.

Peregrín

sa narodil okolo roku 1265 vo Forli. Po hanebnom čine si vstúpil do svedomia, oľutoval skutok, vyhľadal svätého Filipa a ospravedlnil sa mu. Svätý Filip, pokorný posol pokoja, jeho ospravedlnenie prijal. Mladý Peregrín sa odvtedy začal venovať službe najchudobnejším. Často prosil Pána a jeho Matku, Pannu Máriu, aby mu ukázali cestu. O niekoľko rokov

poprosil, aby mohol vstúpiť do rádu servitov. V meste Siena ho prijali do noviciátu. Obliekol si rúcho Služobníkov Panny Márie a s celým srdcom sa pustil do služby Bohu a ľuďom. Zmierňoval núdzu chudobných a chorých.

Vo veku šesťdesiat rokov

mu náhle narástol rýchlo postupujúci rakovinový nádor. Boli napadnuté aj kosti. Pokorný služobník znášal veľké utrpenie. Privoláný lekár, Pavol Salacio, požadoval okamžitú amputáciu napadnutej nohy. V noci pred operáciou sa Peregrín doplazil do miestnosti, v ktorej bol obraz s ukrižovaným Kristom. Plný utrpenia sa obrátil k Ukrižovanému, aby ho mohol nasledovať. Vyčerpaný pred obrazom zaspal. Vo sne zostúpil Ježiš z križa a vyliečil mu nohu. Ráno, keď prišiel lekár, aby Peregrínovi amputoval nohu, udivený žasol. Na nohe nenašiel žiaden znak po tumore, ani len stopu po rane. Správa o zázračnom vyliečení sa rozšírila po meste ako blesk a zväčšila dôveru obyvateľov k Peregrínovi.

Prvého mája 1345, zničený dlhou horúčkou, odovzdal svoju dušu Pánovi. Obyvatelia mesta a celej oblasti boli veľmi dotknutí Peregrínovou smrťou. Odvtedy sa obracajú na Peregrína chorí na rakovinu a bolesti nôh, aby orodoval za nich. Veľká úcta k Peregrínovi viedla v roku 1609 k jeho blahorečeniu pápežom Pavlom V. Svätorečil ho v roku 1726 pápež Benedikt XIII. Jeho sviatok sa slávi 4. mája. Hrob svätého Peregrína sa nachádza v Bazilike svätého Peregrína vo Forli. Vo svete je rozšírená úcta k svätému Peregrínovi aj prostredníctvom medaily svätého Peregrína.

Pán a jeho Matka potvrdili svojho služobníka aj po smrti. Na orodovanie svätého Peregrína sa udiali mnohé vyliečenia.

Modlitba pre príbuzných a priateľov chorých:

Svätý Peregrín, teba nazývajú „Mocný“, „Divotvorca“, pretože si sa pričínal u Boha o mnoho zázrakov pre tých, ktorí sa v núdzi na teba obrátili. Mnohé roky si na sebe znášal utrpenie chorého na rakovinu, ktorá nás tak ohrozuje. Ty si sa obrátil na Boha, keď už ľudské schopnosti nemohli nič urobiť, a bol si vyznamenaný víziou - videl si Ježiša, ktorý sa sklonil z križa, aby tvoje utrpenie

vyliečil. Prosíme teraz Boha, aby vyliečil týchto chorých, ktorých ti zverujeme.

S pomocou tvojho príhovoru, nechaj nás spolu s Pannou Máriou spievať Bohu ďakovnú pieseň, za jeho dobrotu a milosrdenstvo. Amen.

Modlitba pre tých, ktorí trpia na rakovinu:

Svätý Peregrín, ja potrebujem tvoju pomoc. Už necítim vo svojom živote istotu. Moje ťažké ochorenie vzbudzuje vo mne túžbu po znamení lásky Božej. Pomôž mi, svätý Peregrín, napodobniť tvoju stálu vieru, akú si mal, keď si bol konfrontovaný s hrôzou rakoviny. Pomôž mi, aby som aj ja Pánovi tak dôveroval, ako si mu ty dôveroval v momente utrpenia. Chcel by som byť vyliečený, predsa však najskôr prosím Pána o silu znášať kríž choroby. Túžim ohlasovať prítomnosť milosti Božej v mojom živote, napriek všetkým pochybnostiam a strachu.

Svätý Peregrín, buď môj duchovný pomocník a môj orodovník u Otca. Amen.

Sprac. **M. HARGAŠ**

Boh v ústave EÚ

Polskí biskupi opäť žiadali spomenutie Boha v ústavnej zmluve Európskej únie:

„To zodpovedá nielen želaniu miliónov kresťanských občanov EÚ, ale aj historickej pravde,“ píše sa vo výzve Biskupskej konferencie Poľska.

Začiatkom mája poľská biskupi už poslali list súčasnému prezidentovi Rady Európy a írskemu premiérovi Bertie Ahernovi a žiadali v ňom výslovné spomenutie kresťanstva v ústave. **Zdôraznili v ňom:**

„Nespomenutie kresťanstva by bolo nepravosťou voči histórii a falšovanie pravdy.“

Útok proti pápežovi

„Dve rôzne stretnutia na úrovni OSN žiadali nedávno pod rúškom tzv. reprodukčných práv intenzívnejšie propagovať potraty. Tieto stretnutia tým prejavili ešte otvorenejší postoj schvaľovania potratov ako zvyčajne,“ informovali pozorovatelia pri OSN.

Na stretnutí v Santiagu de Chile **Carmen Barrosová**, regionálna riaditeľka Medzinárodnej federácie plánovaného rodičovstva (IPPF) pre Južnú Ameriku a Karibskú oblasť, vyhlásila:

„Prieskum verejnej mienky v Mexiku ukázal, že názory katolíckeho obyvateľstva v súvislosti so sexuálnym a reprodukčným zdravím a právami sa stále viac odkláňa od prísnej náuky, ktorú káže pápež“.

V Amsterdame v tom istom čase žiadali Agnes van Ardenne, holandská ministerska a Throraya Ahmed Obaidová, riaditeľka Populačného fondu OSN (UNFPA), aby sa začal boj proti náboženským bariéram v súvislosti s potratom.

Antidiskriminačný zákon schválený!

Poslanci NR SR schválili tzv. antidiskriminačný zákon, ktorý údajne „komplexne upravuje uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania“.

Podľa TASR sa poslanci „priklonili k verzii, na základe ktorej sa zakazujú všetky formy diskriminácie, vrátane sexuálnej orientácie...“

Tolko správa zo dňa 21. mája 2004.. Pozrime sa teraz na skutočnosti, ktoré tento zákon prináša na naše územie. Vstúpili sme s veľkým ohňostrojom do EÚ, ktorý zrejme prehlušil všetky upozornenia a varovania! Kam sa dostaneme, dokladá nižšie uvedená správa o uzákoňovaní amorálnosti, ktorá zrejme očakáva aj našu kresťanskú spoločnosť!

Európa riskuje!

„Európa sa v súčasnosti vrhá do nebezpečenstva, že zničí svoje vlastné základy, pretože stratí svoje duchovné korene.“ Tento svoj názor vyjadril **kardinál Joseph Ratzinger**, prefekt Kongregácie pre náuky viery na prednáške v knižnici talianskeho senátu Ríme:

„Zničenie základných istôt človeka o Bohu o sebe a o vesmíre ako aj zničenie vedomia nedotknuteľných morálnych hodnôt mohlo by viesť k sebazničeniu európskeho povedomia, čo už musíme pomaly považovať za reálne nebezpečenstvo!“ varoval kardinál a pripomenul:

„Európa sa dnes z pohľadu iných kultúrnych kruhov javí ako zvnútra zomierajúca a zániku vystavená civilizácia! To ide spolu s biologických zánikom pre klesajúcu pôrodnosť.“

Ako ohrozenie uviedol kardinál aj možné zničenie tradičného manželstva a rodiny prostredníctvom iných foriem spoluzitia a nedostatok ochrany úcty k náboženstvu a povedal:

„Súčasná tendencia v Európe otvárať sa iným kultúram a súčasne popierať vlastné tradície má v sebe čosi patologické. . Budúca ústava Európskej únie musí rozhodne ukázať, že Európa opäť vedome hľadá vlastnú dušu.“
(KP/-zg-TK KBS)

K sviatku 18. a 19. júna 2004

Slzy Srdc

Ježíš je Bůh a člověk. On jako pravý Bůh poslaný od Otce převzal náš lidský osud a stal se nám podobným ve všem kromě hříchu. Ježíš, jako i Jeho Matka Maria, pocítili veškerou hořkost světa.

Meč bolesti probodl i jejich srdce. I oni byli zarmoucení, uplakaní, nepochopení, pronásledovaní, posmívání. Oni nebyli ničeho ušetření. Neměly žádné výsady. Oni jsou tu ve skutečnosti, aby druhým dali přednost v uskutečnění jejich výhod. Ježíš několikrát plakal. On neskrýval své slzy. Plakal nad cizími tragédiemi. Plakal, když se tváří v tvář setkal se ztvrdlostí lidských srdcí, plakal o samotě, když uvažoval o Otcově vůli ve svém životě. S Ježíšem prolévala slzy i Panna Maria, a nejvíce pod křížem, když ve svých rukách držela mrtvého Syna.

Kolik a jak pláčeme my? Je pro nás pláč ve skutečnosti křikem po lepším a svatějším životě, nebo pláčeme pro neuskutečnená přání, plány, osobní kariéru...? Ježíš neplakal kvůli sobě, ale kvůli mně a tobě. Panna Maria neplakala a nesoužila se kvůli tomu, aby obrátila pozornost na svou rodinu, ale aby její slzy pohnuly druhé, aby přišli k Ježíšovi. Ježíš a Maria se souží a pláčí, když synové a děti nejsou na cestě milosti, kterou nabízí Nebe.

Mariin poutník v Medžugorji oplakává svoje hříchy, pláče kvůli nepřijímání v manželství nebo v rodině. To je dobré. Dobré je, když člověk roztrhne své srdce a ne jen šat. Tento pláč je radostnou písní zalévanou milostí Boží. Ať náš pláč v této době teče i za duše, které neumějí plakat. Panna Maria má radost, když jsme na cestě, kterou Ježíš zprůchodnil. Udělejme ze sebe zcela Mariiny děti blízké Ježíšovi, protože k tomu nás zjeveními vybízí.

Fra Mario Knezović

www.medjugorje.hr

Česká vláda kontra cirkve

Pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk pranieroval, že katolícka cirkve v Českej republike je vystavená šikanovaniu štátu.

„Vláda sa pokúša zmeniť zákon schválený v roku 1991, v ktorom štát cirkvi zabezpečuje veľkú slobodu a nezávislosť od štátu,“ vyhlásil kardinál Vlk 6. mája v Katolíckej akadémii v Mníchove. „Ústavný súd však novelizáciu zákona zatiaľ pozastavil. Cirkve si síce môže zriaďovať vlastné zariadenia, avšak ministerstvo kultúry odmieta udeliť potrebné zaregistrovanie.

Okrem toho ešte stále nie sú vyriešené otázky navrátenia odňatého cirkevného majetku. Chýba politická vôľa tento problém vyriešiť. Od nás sa vyžaduje trpezlivosť a nádej. Ale po 40 rokoch komunizmu s tým už máme svoje skúsenosti,“ povedal kardinál. **„Nevyriešená je aj otázka vzťahov medzi Českou republikou a Svätou stolicou. Hoci rokovania boli ukončené v júli 2002, parlament doteraz odmieta dokument ratifikovať. Namiesto toho sa stále lživo tvrdí, že takáto zmluva poskytuje katolíckej cirkvi privilégia a diskriminuje menšie cirkve. Ani výhrada, že vatikánske právo stojí nad štátnym právom neobstojí,“** zdôraznil kardinál Vlk.

(KP/-zg-TK KBS)

Ilustračné foto: (a)

Bojujte dál!

Motto:

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Co znamená: Ať vezme svůj kříž? Aby snášel, co je obtížné a tak mne následoval. Celá Církev, veškeré tělo se všemi údy, má následovat Krista, každý podle poslání jemu vlastního a od druhých odlišného...

(z kázání svatého Aurelia Augustána)

Po pádu komunistické totality vznikla nejpříhodnější situace pro rozvoj víry a náboženství. První měsíce svobody byly skutečně povzbuzující a nadšené. Jenže brzy se začaly ukazovat problémy a těžkosti.

Velká většina věřících stále setrvává v přesvědčení, že se nic neděje, že máme svobodu, můžeme chodit do kostela, jet na pouť, ale jen nepatrné procento z nich vidí dál a hlouběji a s bolestí sleduje pokračující trend oklešťování a šikanování naší víry.

Málokterý křesťan je přitom ochoten a schopen vyrazit na **ZTEČ**. Samozřejmě duchovní, kdy jeho válečným nástrojem se stává růženec a dotýčný na sebe bere závazek bojovníka.

Jednou z možností je například členství v **MODRÉ MARIINĚ ARMÁDĚ**, ve Fatimském apoštolátu, kterému požehnal například Padre Pio pro jeho službu v ateistickém prostředí. Jsou to jistě i další hlavně Mariánské aktivity, jako jsou například **LEGIE** Mariiny nebo Mariánské kněžské hnutí. Je velmi důležité uvědomit si nutnost požadavku **BOJE**.

Mnoho katolíků podlelo falešným představám, že používat slovo **BOJ, ZÁPAS, NASAZENÍ** je dnes už něco kontraproduktivního.

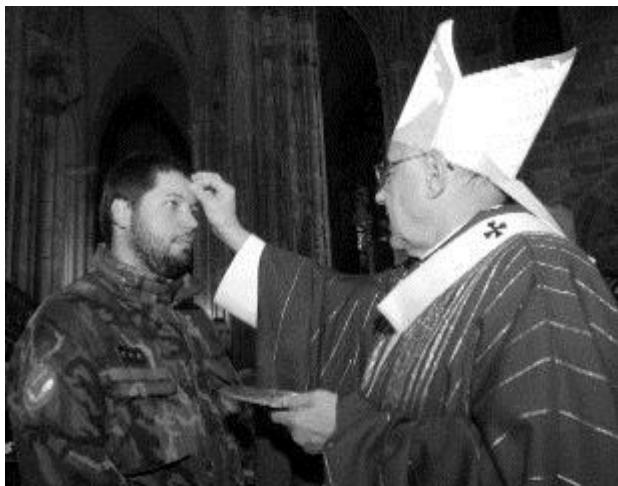
Jaké to přináší následky, vidíme: Svaté mystické Tělo Kristovo, svatá Církev se dále trhá, místo aby se sjednocovala. Je třeba tedy, aby se křesťané probudili a pustili se do **BOJE ZA ŽIVOT!**

Promyšleně a profesionálně zpřítomňována **KULTURA SMRTI**, především tiše i hlasitě **PODPOROVANÁ** za zdmi světových a i našeho parlamentu.

Pýcha dnešní společnosti je dnes tak strašná, že všechny katastrofy včetně atomových výbuchů jsou jen slabými odvary následků lidské pýchy.

Ale existují, samozřejmě, i svatí. Ti musí především vytáhnout do první linie.

JDEME DO BOJE!

Od října roku 2003 každou druhou sobotu v měsíci probíhá v Brně **POCHOD PRO ŽIVOT** za práva nenarozených dětí. Vždy začíná v 9.30 h mší svatou na Grohově ulici v Kostele Svaté rodiny a pak se průvod odebere před porodnicí na **OBILNÍM TRHU**, kde se modlí žalmy.

V měsíci prosinci se tento pochod uskutečnil celkem 3x, tedy každou sobotu, vyjma té první. Zdálo by se, že **POCHODY PRO ŽIVOT** nebudou mít větší odezvu u veřejnosti, ale hned v listopadu překvapila skupina anarchistů, kteří přišli, aby protestovali proti těm, kteří hájí právo člověka na život od okamžiku početí.

Při dalším prosincovém pochodu za práva nenarozených se anarchisté objevili znovu. Průběh **POCHODU** byl klidný. Nakonec i anarchisté tleskali do rytmu, když ochránci nenarozených zpívali píseň **MAMINKO, MÁMO...** A nejen to, při závěrečné modlitbě anarchisté zvolali, aby se ochránci nenarozených **MODLILI I ZA NĚ...**

Domnívám se, že lepší je dosud bojovat tímto způsobem než později žít v ghetech, které pro nás katolíky připravují protagonisté New Age.

Poučné a posilující je také i to, že počáteční **ODPOR** a **ZLOBA** se **POKOJNÝM**, ale důsledným postupem láme.

Za všechny akce uvádím jen **PUTOVÁNÍ PANNY MARIE NAZARETSKÉ** a **FATIMSKÉ**, Hradecký Eucharistický kongres, Mariánské symposium a mnoho dalších.

Posilněme se ještě tímto dalším příkladem!

STÍŽNOST PRÁVNÍHO ZÁSTUPCE:

Kancelář právního zástupce v Dolním Rakousku podala ORF stížnost týkající se jedné rozhlasové relace publicisty Adolfa Holla v programu Ö1, která vyvolala nesmírné pozdvižení.

Během jednoho týdne dostala kancelář 7000 dopisů na podporu této stížnosti.

Jmenovaný publicista počátkem ledna v meditaci na téma „KADIDLO a SÍRA“ nechutným způsobem urážel Pannu Marii svými sexuálními fantasiemi.

I když byl pořad ihned zastaven, kancelář podala formální stížnost. Sdělila, že je zaplavena vlnou dopisů. K podání stížnosti postačí 500 podpisů. Holl studoval teologii a filozofii. Před 30 lety mu bylo odňato církevní povolení k vyučování.

TAK PŘESNĚ TOMUTO SE MUSÍME UČIT TAKÉ MY!

Ten, kdo má v dnešním světě odvalu Krista hájit a stát za Ním, ten, kdo prosí, a ten, který v souladu s Boží vůlí přijímá Pannu Marii, dostává dar Ducha Svatého. ON SE STOTOŽŇUJE S PRAVDOU VĚČNOU. Již zde na této zemi! A PRAVDA JEJ OSVOBOZUJE.

Takovému již nevádí, že je mu vyhrožováno, naopak, jeho odhodlání a zápal pro dobro sílí a je-li nakonec zabit, mohou se jeho smrtí měnit desítky a více duší. Neboť stále platí : „KREV MUČEDNÍKŮ JE SEMENEM KŘESŤANŮ...“ Takovému nevádí, že jej vyhodí nebo pošpiní. Je přesvědčen a věří, že mu Bůh pomůže a ON TAK ČINÍ.

P. Petr. Dokládal, Nový Jičín,

Fatimský apoštolát

Ilustračné foto: (a)

Chcem vidieť a poznať

Rozhovor s **Mons. Bernardom Wittem**,
argentínskym biskupom, ktorý strávil týždeň v Medžugorí

Mons. Bernardo Witte, oblát, BDM, penzionovaný biskup argentínskej diecézy Concepción, strávil Svätý týždeň v Medžugorí. Prišiel na púť so skupinou pútnikov z Nemecka, pretože aj on sám je Nemec. Predsedal pri dopoludňajšej sv. omši, modlil sa a spovedal. Rozhovor s ním viedla Lidija Parisová.

- L. P.: Otec biskup, prichádzate zo vzdialenej zeme, v ktorej ste boli ako misionár a potom biskup. Povedzte nám niečo o svojom živote misionára v Argentíne.

*** Mons. Bernardo Witte:** Do Argentíny ma ako misionára poslali v roku 1955, oblát Blahoslavenej Panny Márie. Misionárske oblasti Argentíny sú veľmi chudobné. Ich rozloha je veľká, osídlenosť malá, kňazov je veľmi málo. Najprv som bol v provincii Formosa na hranici s Paraguajom, potom som pôsobil v diecéze La Rioja na hranici s Chile, na úpätí Ánd a potom v diecéze Concepción: Biskupom som bol od roku 1977.

- L. P.: Kedy ste prvýkrát počuli o Medžugorí a čo Vás sem teraz priviedlo?

*** Mons. Bernardo Witte:** My, biskupi, každých päť rokov odchádzame na návštevu Ad Limina k Svätému Otcovi. V roku 1984 som po pobyte v Ríme navštívil jedného priateľa kňaza vo Viedni. Ten mi rozprával o Medžugorí a ja som mu na slovo uveril. Odvtedy som si želal prísť do Medžugora. Chcem vidieť, poznať, modliť sa.

- L. P.: Ako to, že ste hneď uverili?

*** Mons. Bernardo Witte:** Počul som kľúčové slová: modlitba, pokánie, obrátenie.

- L. P.: Vo Fatime a v Lurdoch sú tie isté kľúčové slová. Ako to, že ste hneď uverili, že sú tieto zjavenia pravé?

*** Mons. Bernardo Witte:** Otec Mathuni, ktorý sa so mnou rozprával o Medžugorjách, bol na jednom zjavení, videl úprimnosť detí a intenzitu modlitby prítomných pútnikov. Odvtedy sledujem medžugorské udalosti a za tých 20 rokov som sa presvedčil, že sú pravé. Prinášajú posolstvá viery a posolstvá nádeje, ktorú prináša i Cirkev, keď vyzýva k modlitbe, pôstu a obráteniu.

- L. P.: Výzvy z Medžugora sú v jednom špecifické. Ide o dva dni pôstu v týždni o chlebe a vode. Čo si o tom myslíte?

*** Mons. Bernardo Witte:** Mohol by som povedať, že tá intenzita pre mňa znamená prekvapenie, ale vykladám ho takto: morálka a etika vo svete sú vo veľkom nebezpečenstve. V extrémnom nebezpečenstve pre svet, Cirkev, pre dušu, preto sú potrebné extrémne prostriedky.

- L. P.: Všetci medžugorskí vizionári žijú v manželstve a majú deti. Čo si o tom myslíte?

*** Mons. Bernardo Witte:** Myslím, že ide o vyhlasovanie sviatosti manželstva, sviatosti rozmnožovania a sviatosti pohlavnosti. Dnešná civilizácia smrti vedie k smrti a medžugorské udalosti usmerňujú k civilizácii života a lásky.

- L. P.: Špecifickosť medžugorských udalostí je i v tom, že tu je v centre udalostí jedna farnosť.

* **Mons. Bernardo Witte:** Povedal by som, že obnova rodinného života a obnova farnosti a jej pastoračná snaha idú ruka v ruku. Tu človek nielen že získava dojem živej Cirkvi, ale prežíva i tú skúsenosť. To je skutočnosť.

- L. P.: Čo by ste povedali o skutočnosti, že sú zjavenia každodenné a že ich bolo už mnoho tisíc?

* **Mons. Bernardo Witte:** Obdivujem to a radujem sa z toho. Každé zjavenie je nová nádej a nová výzva. I tu mám rovnakú odpoveď. Vo veľkom nebezpečenstve, ktoré predstavuje civilizácia smrti, tieto zjavenia ukazujú na civilizáciu života. Mám dojem, že sa všetko odohráva v súlade: tunajšie zjavenia, pontifikát Jána Pavla II., ktorý povzbudzuje k obnove pastoračného života Cirkvi. Mnohí biskupi, ktorí svojím životom vedome dávajú pastoračnú orientáciu. Zhrnuté: opakoval by som slová Panny Márie z Fatimy: „Moje Neпоškvrnené Srdce nakoniec zvíťazí.“ Myslím, že fatimské a medžugorské zjavenia sú výzvou na obnovu Európy. V Medžugorí sa začal rútiť komunistický východ. Medžugorie prináša radosť, nádej a dôveru. **(r)**

Ilustračné foto: (a)

Prof.PhDr Ján Komorovský PhD:

Uznávam Spoluvykupiteľku

Dňa 2. júna 2004 sa dožíva významného jubilea Prof. Ján Komorovský z Trenčína. Tento významný vedec a publicista založil na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského katedru religionistiky. Na rádiu Lumen dňa 2. mája 2004 odznel s ním rozhovor, a to s riaditeľom Rádia Lumen dr. Karolom Orbanom. Prof. Ján Komorovský vo svojich odpovediach mimo iné uviedol tieto zaujímavé skutočnosti:

Religionistika skúma všetky náboženstvá sveta, aj tie najprimitívnejšie – až po tie najzložitejšie a najvyspelejšie, ako je napríklad islam, budhizmus... Patria sem taktiež psychokulty. Religionistika sa usiluje poznať prípadne historicky skúmať, kde má korene ako sa vyvíja, aké boli jeho osudy a podobne. .

Nemôžeme sa vyhnúť tomu, aby sme neposudzovali niektoré náboženstvá kriticky. Napríklad sekty, ktoré sú z hľadiska spoločenského škodlivé - najmä tie mládežnícke sekty, kde sa dopúšťajú vedúci siekt psychických násilností, Stojí to potom veľké úsilie, aby sa z toho mladí vôbec dostali.

Panna Mária má pre mňa veľký význam. Boli také momenty v mojom živote, kedy som si povedal: Ty si moja jediná Matka. Úcta k Panne Márii pre mňa znamenala veľmi veľa. A veľmi mi v živote priniesla. Až dokonca tak, že ja Ju uznávam - aj keď tá dogma ešte nie je vyhlásená, ale uznávam Ju za Spoluvykupiteľku. Ona vlastne prežívala všetko to utrpenie svojho Syna, jednak ho dala svetu a jednak bola Sedembolestná, a myslím že by si tento titul zaslúžila.

Mojím životným krédom je vedomie poslania. Že človek na tomto svete je preto, aby naplnil svoj život čo najlepšie

(Sprac. R).

Keď máš dôveru

Milá redakcia M ROSY!

Úvodom Vás srdečne pozdravujem. Rada by som Vám napísala svoje svedectvo a zároveň sa takto poďakovala Matke Božej a Pánu Bohu za pomoc.

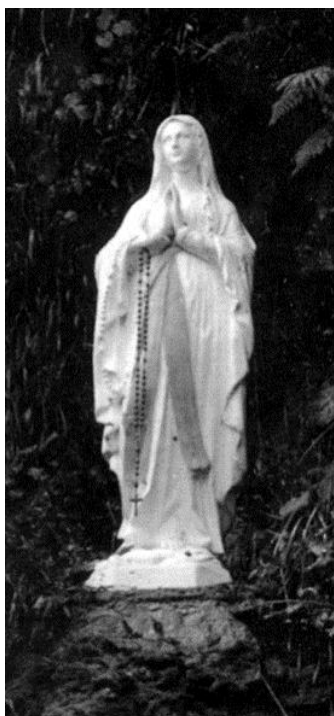
„Bola som tri roky vydatá a s manželom sme veľmi túžili po dieťatku, ktoré akosi neprichádzalo. A tak sme sa spolu s manželom rozhodli, že sa dáme vyšetriť. Aké však bolo naše sklamanie, keď sme sa od lekárov dozvedeli, že my svoje deti mať nemôžeme.

Ale ja som manželovi povedala, že nič nie je stratené, veď je tu Matka Božia a ona nám iste pomôže. Veď sme jej deti, ktoré potrebujú pomoc a dôverujú jej. Nevieť presne, aký čas uplynul, no správa o tehotenstve prišla v pravý čas. Bolo to niekoľko týždňov pred Vianocami. Akosi som sa necítila dobre a tak som zašla k svojmu ženskému lekárovi. Aké bolo moje prekvapenie a radosť, keď mi lekár oznámil, že som už v treťom mesiaci tehotenstva, si neviete ani predstaviť. Opäť sa raz ukázalo, že Pánu Bohu nie je nič nemožné! Najprv sa nám narodila dcérka a o dva roky neskôr synček. Počas obidvoch svojich tehotenstiev som prosila o pomoc a ochranu Matku Božiu. Myslím, že jej pomoc som pocítila najmä pri svojom druhom pôrode. Keď sa synček narodil, mal 4x obmotanú pupočnú šnúru okolo hrdla. Napriek tomu nebol ani modrý ani pridusený, čomu sa čudovali lekár i sestrička, ktorí boli pri pôrode.

Ešte som sa ani nestihla poďakovať za záchranu synčeka, a už som znovu potrebovala Božiu pomoc. Začala som veľmi silno krváčať a v duchu som prosila Matku Božiu o pomoc. Našťastie lekár rýchlo našiel kúsok odlúpenej placenty a napokon všetko dobre dopadlo. Stratila som síce veľa krvi, ale vďaka Bohu žijem a spolu s manželom sa tešíme z našich dvoch detí, ktoré nám dobrotivý Pán Boh požehnal.“

Som Vašou stálou čitateľkou, a preto Vám želám všetko najlepšie. Nech Vám i naďalej Matka Božia pomáha pri Vašej práci. Váš časopis je v dnešnej dobe veľmi potrebný pre nás všetkých.

E. Mlynáriková, Zvolen

Socha

Raz večer, na skúške speváckej skupiny, ma oslovila kamarátka: „Počúvaj, ty chodíš do kostola a môj kamarát má jeden problém. Nepomohla by si mu?“ Potom som sa dozvedela toto:

...Asi pred siedmimi rokmi traja chlapci (15-17-roční) ukradli z krížnych ciest veľkú (vyššie metra vysokú) sochu Panny Márie a chceli ju vyhodiť z ôsmeho poschodia, čo sa stane... Práve vtedy prišiel môj kamarát (neveriaci) a socha sa mu veľmi zapáčila. Podarilo sa mu ju od chlapcov vypýtať a odniesol si ju domov. Často pri nej v detskej izbe sedával, dokonca sa s ňou aj rozprával, ale začali sa mu v izbe diať podivné veci. Myslel si, že príčinou je socha, a hlavne to, že je ukradnutá. Preto ju chcel vrátiť, ale nevedel kde, lebo medzičasom mu chlapci zmizli z dohľadu.

Chcela som pomôcť, ale ten príbeh sa mi akosi nezdal - bol ako z nejakej knižky. Na druhý deň po rozhovore s priateľkou som úplne náhodou stretla svojho spovedníka - pátra, a trochu s rozpakmi som mu to rozpovedala. Keďže priateľka bývala neďaleko, zašli sme za ňou a nakoniec aj za chlapcom. Páter si

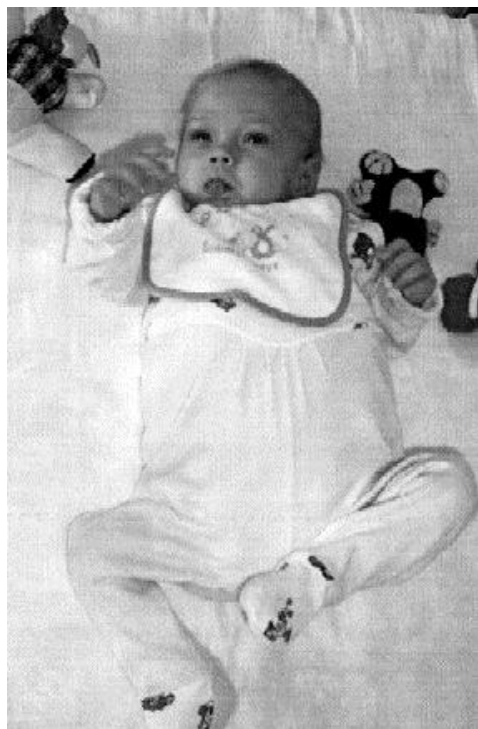
sochu Panny Márie odviezol do kláštora. Dojímavé bolo lúčenie. Hoci mu páter vysvetlil, že mu nič zlé nehrozí, aj keď je socha ukradnutá, a že je len požehnaním pre jeho byt, napokon sa rozhodol ju odovzdať, pričom povedal: **„A nie, že bude niekde zabudnutá v kúte a bude na ňu padať prach!“**

Asi po pol roku som bola na mieste, kde som sama často hľadala pomoc - v kostolíku vedľa kláštora. Tesne pred sv. omšou si ku mne prisadol mladý (asi 30 r.) muž s otázkou, či sa mám rada. Odpovedala som mu: **„Samozrejme, ako by sme mohli mať radi iných ľudí, keby to tak nebolo?“** On sa rozplakal s tým, že o všetko prišiel, seba za to nenávidí a do kostola sa prišiel rozlúčiť so životom, ktorý si ide vziať... Veľmi som sa zľakla. Zdal sa mi povedomý, ale nevedela som si hneď spomenúť, odkiaľ. Keď som videla, že prehováranie nepomáha, vyzvala som ho, aby si so mnou klakol a začali sme sa modliť. Opakoval po mne a plakal. Ľudia sa po nás dívali, lebo sme vyrušovali, ale ja som mu veľmi chcela pomôcť, tak som skúšala všetko možné. Keď som si už nevedela rady, zbehla som za pátrom (iným) do spovednice a požiadala som ho o pomoc. Ale pretože bol sám a veľmi sa ponáhľal slúžiť sv. omšu, prikázal mi, aby som muža postrážila. Tá sv. omša bola najdlhšia v mojom živote a nič si z nej nepamätám. Viem len, že som toho mladého muža za žiadnu cenu nechcela nechať odísť do metelice, ktorá vonku zúrila, a ešte v takom stave, v akom sa nachádzal... Po sv. omši som ho odovzdala pátrovi a bežala na autobus (bol to posledný spoj). Cestou som si spomenula - bol to jeden z priateľov, ktorých som pred pol rokom priviedla do kláštora. Na druhý deň som zatelefonovala, čo s ním urobili. Keď rozhovory nevedli k ničomu, zavolali sanitku a vzali ho do nemocnice.

Zavolala som mu o pár dní a predstavila som sa mu ako jeho „anjel strážca“. Veľmi ho to potešilo a dojalo. Vyrozprával mi, ako ho navštívili bratia z kláštora a že sa dokonca po mnohých rokoch vyspovedal. Bola som poctená dôverou, ktorú nechcem sklamať, preto nevediem žiadne mená. Stala som sa Božím nástrojom, za čo som nesmierne vďačná. Moja pomoc neznamená nič oproti následnej odmene, ktorou bolo pre mňa poďakovanie a dôvera z jeho strany, a, samozrejme, jeho sviatosť zmierenia. Všetko toto naplnilo moju dušu a srdce úžasným pocitom.

Z. Schmidtová, Detva

Ilustračné foto: (a)

Pomôžme Zuzke!

Naša dcérka Zuzanka Hricová sa narodila v auguste minulého roku s ťažkým poškodením pečene, čo spôsobilo následnú cirhózu pečene. Dnes má 8 mesiacov a nádej na život je v transplantácii pečene, ktorú sú ochotní vykonať v nemeckom Essene.

Darcom časti pečene bude Zuzkin otec.

Transplantáciu hradí poisťovňa, no niektoré vyšetrenia potrebné k transplantácii si musíme uhradiť sami.

Prosíme pomôžte nám zozbierať potrebné finančné prostriedky, pretože Zuzanke už nezostáva veľa času... Pomôže nám každá koruna... Ďakujeme

Katarína a Dušan Hricovci

Naša malá Zuzanka, dňa 2.5.2004

Detská fakultná nemocnica Kramáre, Prvá detská klinika – oddelenie 0-6 rok, ošetrojúca lekárka Dr. Kováčová, tel. č. 02/59371281-2

Prispieť môžete na č.ú. 2115743524/1100 vedené v Tatra banke na meno Zuzana Hricová

Ak zmaturojem...

Vážená a milá redakce!

Nevím, zda je možné běžně uveřejňovat články, ale snad půjde udělat výjimka... Už proto, že jsem to slíbila Pánu a snažím se tedy svůj slib splnit. Slíbila jsem, že když projdu zkouškou dospělosti, napíšu do všech časopisů a novin, že je Duch svatý borec. Myslím, že takové sliby se mají plnit... Proto Vám v příloze posílám malý článek... Otisknete-li jej, bude dobře. Pokud ne, i tak jsem splnila, co jsem slíbila.

„Duchu svatý, jestli odmaturoji tak, abych byla spokojená, to znamená na jedničky a dvojky, napíši do každého časopisu a novin, že jsi borec!“

Přesně touto větou to začalo. S pomocí Boží jsem dospěla do posledního ročníku AG v Kroměříži a najednou přede mnou stanula maturita. Byla jsem klidná, ale nesmírně intenzivní strach se dostavil noc před maturitním dnem. Ještě jsem se snažila učit, ale viděla jsem, že nestihnu všechno. Ač mi nikdo nevěřil, byly otázky, z kterých bych jistě propadla. Proto ten obrovský strach... S postupující noční hodinou jsem začala vidět jedinou možnou záchranu v pomoci našeho Pána. I když to bylo hodně těžké, odevzdala jsem všechno do Jeho rukou. A to mě nesmírně uklidnilo. Když jsem usínala, ještě jsem řekla: **„Duchu svatý, jestli odmaturoji...“**

Bůh byl milosrdný. U maturity jsem si tahala neskučně jednoduché otázky. Pokaždé jsem cítila, jako by mi „Někdo“ do ruky danou otázku přímo vložil. Žádný div, že jsem odmaturovala se samými jedničkami. Když nám hlásili výsledné známky, vzpomněla jsem si na svůj slib...

A tímto bych chtěla sdělit všem studentům, kteří musí konat různé i hrůzné zkoušky: Plně se spolehněte na pomoc Ducha svatého. ON vás podrží a bude-li vše v Jeho „režii“, nemůže to dopadnout špatně.

(jp)

M ROSE rada pomôžem

Vážená redakcia

Tešíme sa na každé nové číslo M ROSY a do posledného písmenka ju celú prečítame. Čítam ju aj mojim deťom (10 a 8 r.). Hlavne posolstvá P. Márie. Vždy ich veľmi nadchnú a samy ma vyzývajú, aby sme sa modlili za záchranu sveta, lebo sa boja „konca sveta“. Čo sa týka distribúcie, neviem, mali ste na mysli, aby som Vám mohla s distribúciou nejako pomôcť? Ako by som Vám mohla byť nápomocná?

Rada pomôžem, ak to bude v mojich silách. Tiež sa mi nežíje ľahko. Som totiž čerstvo rozvedená. Manžel hral na hracích automatoch posledných 5 rokov manželstva. Myslím, že by bolo vhodné napísať aj takéto články do časopisu. Ako trpí manželka, deti, ako reagovať... a pod.

Ak by ste nad tým uvažovali, mohla by som poskytnúť „svoj príbeh“.

Prajem Vám veľa Božích milostí a vnuknutia Ducha Svätého pri zostavovaní Vášho časopisu, taktiež ochranu P. Márie na Vašich cestách.

S hlbokou vďakou

B., Košice